

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี
ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Factors Affecting Academic Achievement of Accounting
Students, Faculty of Business Administration, Rajamangala
University of Technology Phra Nakhon**

บุรณี ทรัพย์ถนอม

Buranee Subtanom

ปัทมา มุลหงส์

Pattama Moonhong

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

2552

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : บุรณี ทรัพย์ถนอม และปัทมา มูลหงส์
พ.ศ. : ๒๕๕๒

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านสภาพ
ทั่วไปของนักศึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน การสนับสนุน
ทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา
การบัญชี จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านผู้เรียน
การสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปี
การศึกษา 2551 จำนวน 218 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพทั่วไป
ของนักศึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร ให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับมาก
ทั้งหมดเรียงตามลำดับ คือ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และ
ด้านหลักสูตรระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่มีปัจจัยด้านสภาพทั่วไป
ของนักศึกษา ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิมก่อนเข้ามาศึกษา ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่นักศึกษา
อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านผู้เรียน
เกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเอง และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมประเด็นเกี่ยวกับผู้สอน
มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี รองศาสตราจารย์วิรัตน์ วสะยางกูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขงานวิจัย โดยตลอด รวมทั้งที่กรุณาแนะนำในการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ตรวจสอบแบบสอบถาม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และขอขอบคุณ ผู้บริหาร และเพื่อนอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรระ โพธิธรรม์ ตลอดจนนักศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจที่ได้ให้การสนับสนุนให้ความร่วมมือ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสำเร็จด้วยดี

คุณความดีและประโยชน์อันเกิดจากผลงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชา พระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุรณี ทรัพย์ถนอม
อาจารย์ปีทมา มูลหงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(4)
บทที่	
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมติฐานการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	7
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	28
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	34
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	38
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม สภาพทั่วไปของนักศึกษา	51
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี	62
5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	65
วัตถุประสงค์ ขอบเขต และวิธีดำเนินการวิจัย	65
สรุปผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	81
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	88
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	92
ประวัติย่อของผู้วิจัย	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา	34
2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	38
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทางการศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและจำแนก เป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน การสนับสนุนทางสังคม และด้านหลักสูตร	39
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	40
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยผู้เรียน เกี่ยวกับความ รับผิดชอบในตัวเอง	41
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับ ความสนใจวิชาชีพ	42
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	43
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทาง สังคม	44
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทาง สังคม เกี่ยวกับด้านผู้สอน	45
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	46
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทาง สังคม เกี่ยวกับด้านครอบครัว	47
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทาง การศึกษา เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์และสถานที่	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
13	<p>ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านหลักสูตร</p>	50
14	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ</p>	51
15	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามกลุ่มวิชาการศึกษาที่เรียน</p>	52
16	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย</p>	53
17	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามวุฒิ การศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร</p>	54
18	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ของวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร</p>	55
19	<p>ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามตัวแปรผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ของวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร</p>	56
20	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาที่จบ</p>	57
21	<p>ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผู้ที่ นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน</p>	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
22	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามตัวแปรผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน	58
23	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผู้ส่งเสี่ยค่าเล่าเรียน	59
24	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรอาชีพของผู้อุปการะ (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น)	59
25	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ	60
26	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรรายได้ร่วมของผู้อุปการะโดยเฉลี่ยต่อเดือน	60
27	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรสถานภาพของบิดา-มารดา	61
28	ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับด้านผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน เกี่ยวกับด้านผู้เรียน	62
29	ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับด้านผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม	63
30	ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับด้านผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่	64
31	ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับด้านผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านหลักสูตร	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกปัจจุบันมีภาวะการแข่งขันกันสูงมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละประเทศต้องพยายามพัฒนาประเทศของตนให้ก้าวทันโลก ปัจจัยที่มีส่วนให้การพัฒนาประเทศให้ประสบความสำเร็จ คือ การพัฒนาคน ซึ่งประเทศไทยก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเช่นกัน โดยพยายามส่งเสริมด้านการศึกษาเนื่องจากการศึกษานับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ นำพาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศให้ก้าวสู่ทิศทางการพัฒนาประเทศได้อย่างสอดคล้องกัน (ธีรรัตน์ สีทองดี, 2545) การศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญสูงสุดและมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การจัดการศึกษาในปัจจุบันเน้นการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สมศักดิ์ คลประสิทธิ์, 2542)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการผลิตบุคลากร โดยเฉพาะเยาวชนของชาติให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษาให้เข้าสู่วงการอาชีพต่าง ๆ โดยเปิดกว้างทางการศึกษาและจัดการศึกษาในหลากหลายคณะ หลายสาขา และหลายหลักสูตร โดยคณะที่มีจำนวนบัณฑิตสำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีจำนวนมากที่สุดคือ คณะบริหารธุรกิจ ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจจัดการศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และหลายหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง สาขาวิชาที่นักศึกษาให้ความสนใจเลือกศึกษาเป็นจำนวนมากในแต่ละปี คือ สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งคณะบริหารธุรกิจได้พยายามจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้านการศึกษาสามารถทำบัญชีได้ตามกฎหมาย ส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 7 วรรค 6 (ราชกิจจานุเบกษา, 2543 : 312) โดยผู้ทำบัญชีจะต้องมีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางการบัญชี

ปัจจัยสำคัญที่สามารถบ่งบอกความสำเร็จทางการศึกษาประการหนึ่ง คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (อังกนา นุตยกุล, 2545) ประกอบกับผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากงานบริการการศึกษา แผนกทะเบียนและประมวลผล พบว่ามีสถิติ 3 ปีซ้อนหลัง (ปี พ.ศ. 2548-2550) นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีสำเร็จการศึกษาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ปกติของหลักสูตรหรือพื้นสภาพมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาการบัญชีจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีสัมฤทธิ์ผลที่ดียิ่งขึ้น และมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในงานด้านการบัญชีตามมาตรฐานสภาวิชาชีพบัญชี และเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของมหาวิทยาลัยและประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร
4. เพื่อความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา (ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย ศึกษาเฉพาะนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 243 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2551) และตัวแปรที่จะศึกษาวิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

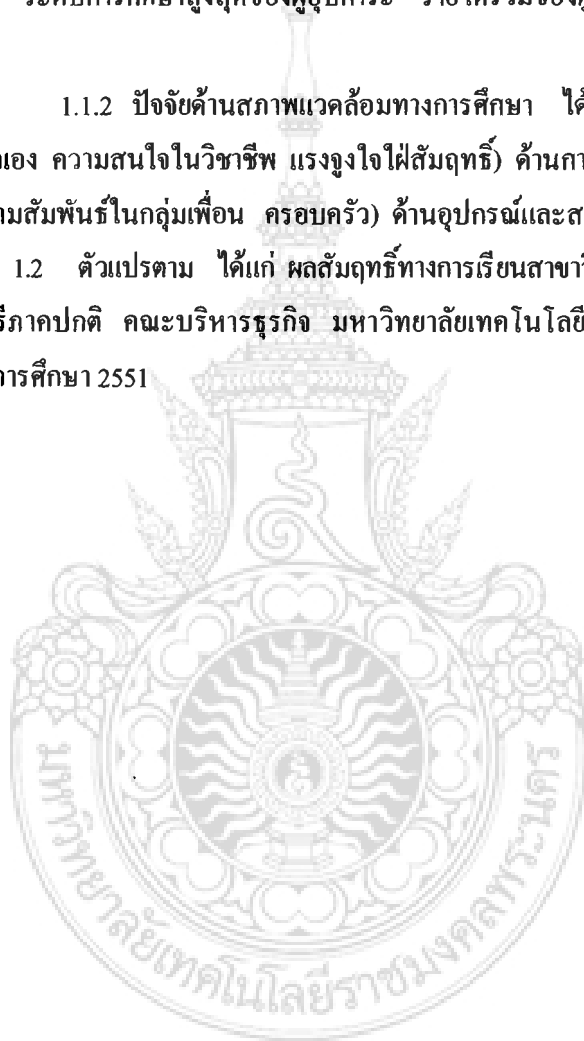
1. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระ

1.1.1 ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา ได้แก่ เพศ แขนงวิชาการ บัณฑิตที่เรียน ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม เกรดเฉลี่ยสะสม ปัจจุบัน ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ สถานภาพของ บิดา – มารดา

1.1.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน (ความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) ด้านการสนับสนุนทางสังคม (ด้านผู้สอน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว) ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา

- เพศ
- กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน
- ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษา
- วุฒิก่อนศึกษาเดิม
- คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม
- เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน
- ประเภทของสถานศึกษาที่จบ
- ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน
- ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน
- อาชีพผู้อุปการะ
- ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ
- รายได้รวมของผู้อุปการะ
- สถานภาพของบิดา - มารดา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

1. ด้านผู้เรียน

- ความรับผิดชอบในตัวเอง
- ความสนใจในวิชาชีพ
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. การสนับสนุนทางสังคม

- ด้านผู้สอน
- ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
- ครอบครัว

3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

4. ด้านหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี หมายถึง ตัวแปรที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรค ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา เกี่ยวกับด้านปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแต่ละคนที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ถึงภาคเรียนปัจจุบัน คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551
3. นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี หมายถึง นักศึกษาชาย หญิง สาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีสุดท้าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551
4. ความรับผิดชอบในตัวเอง หมายถึง การปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสมบูรณ์อย่างมีคุณภาพและทันต่อเวลา ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือไม่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ต่อตรงเวลา รั้นหน้าที่ มีความอดทนมานะพยายาม
5. ความสนใจในวิชาชีพ หมายถึง ความสนใจของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีต่อการประกอบวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชี
6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง สิ่งเร้าต่างๆ ได้แก่ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น กล้าเสี่ยง รู้จักวางแผน และมีความรับผิดชอบในตัวเอง ที่มีอยู่ในตัวนักศึกษาเพื่อกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะนำมาสู่ความสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้.
7. ผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกและความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ที่ประกอบด้วย คุณภาพการสอน การพัฒนาความรู้ และแรงเสริมของผู้สอน
8. ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนนักศึกษาทั้งด้านวิชาการและไม่ใช่ด้านวิชาการในรูปแบบที่ดีมีพฤติกรรมในทางส่งเสริมการเรียน

9. ครอบครัว หมายถึง บิดา – มารดา ญาติ พี่น้อง ผู้อุปการะ นักศึกษาได้รับการเอาใจใส่ ความรัก ความเอื้ออาทร ความผูกพัน ความเห็นอกเห็นใจ ด้านการเงิน การเรียน การได้รับข้อมูลข่าวสารจากครอบครัว และพี่น้องให้การสนับสนุนทางการเรียน

10. อุปกรณ์และสถานที่ หมายถึง ลักษณะของอาคารเรียน สภาพห้องเรียนที่มีสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย ห้องสมุด ห้องอาหาร ห้องสุขา สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

11. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง) วิชาเอกการบัญชี (หลักสูตร พ.ศ. 2548) และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี (หลักสูตร 4 ปี พ.ศ. 2548) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กระทรวงศึกษาธิการ

12. สาขาวิชาการบัญชี หมายถึง สาขาวิชาที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเปิดสอนกลุ่มวิชาการบัญชีบริหาร กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน กลุ่มวิชาการบัญชีการเงินหลักสูตร 4 ปี ทั้งภาคปกติและสมทบ

13. คณะบริหารธุรกิจ หมายถึง หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับสาขาวิชาการบัญชี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

14. ปวส. หมายถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทบริหารธุรกิจ

15. ปวช. หมายถึง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทบริหารธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านสภาพทั่วไปต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4. ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5. ปัจจัยด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจัดลำดับความสำคัญไว้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.1 ด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา
  - 2.2 ด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยา นักการศึกษา ได้ให้คำนิยามของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถบอกผลสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาการบัญชี คือ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งจะทราบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังความหมายต่อไปนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงความรู้ (knowledge attain) การพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง และแสดงออกในรูปความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป (อนเนก เศษะสุข, 2542)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป และความรู้ความสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ (สำเนียง ไช้มุกข์, 2549)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนที่วัดผลได้จากการทดสอบ โดยนำไปพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ซึ่งทำให้สามารถแยกผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามระดับความรู้ เช่น ดีมาก ดี พอใช้ อ่อน และ อ่อนมาก (ลำยอง ปุ๊กมะเริง, 2548: 8)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือการพัฒนาทักษะทางการเรียน โดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากการมอบหมาย (Carter v.Good. 1979)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยความพยายามอันอาจจะเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางกายหรือทางสมอง ซึ่งสามารถวัดผลที่เกิดขึ้นนี้ได้หลายแนวทาง เช่น วัดจากคะแนนสอบ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือวัดจากการสังเกต การตรวจผลงานของผู้เรียน เป็นต้น (นิสาร์ตัน ศิลปะเชช, 2537: Eysenck and other, 1972)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจหรือพิจารณาผลการเรียนที่ครูสอนในวิชาต่าง ๆ แก่ผู้เรียนว่าได้ผลตามตั้งไว้หรือไม่เพียงใด การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือเป็นหลักการวัดผลการศึกษาวีหนึ่ง การเรียนการสอนในโรงเรียนมีความจำเป็นต้องตรวจสอบตรวจนับผลการเรียนที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกตทดสอบด้วยข้อสอบหรือประเมินจากผลผลิตในการทำงานของผู้เรียน และเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการจัดการศึกษา นักจิตวิทยา และนักการศึกษาทั้งหลายจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นคว้าหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนหรือการจัดการศึกษาแต่ละระดับ ทั้งนี้เพื่อให้ได้นักเรียนนักศึกษาเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด (ยุวดี บุญศรีสวัสดิ์, 2539)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในทางการศึกษา การทดสอบเป็นกระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สำคัญ ซึ่งการทดสอบมีหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้สอน (Bloom อ้างใน Hulpke, J.F. and Kelly, A.2005) ให้ความเห็นไว้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเรื่องของศิลปะมากกว่าวิทยาศาสตร์ (เกษม สาหร่ายทิพย์ อ้างใน อนนท นรสาร, 2547) แบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การทดสอบก่อนหรือทดสอบเพื่อจัดตำแหน่ง เป็นการทดสอบก่อนที่จะดำเนินการสอน เพื่อสำรวจความพร้อม หรือเพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน
2. การทดสอบย่อย เป็นการทดสอบระหว่างที่ดำเนินการสอน โดยทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น เพื่อสำรวจความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่า มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนในหน่วยการเรียนต่อไปหรือไม่
3. การทดสอบรวม หรือการทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียน เป็นการทดสอบหลังจากสิ้นสุดการเรียน การสอน เพื่อประเมินผลการเรียนหรือสรุปผลการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ กับให้นักเรียนปฏิบัติจริง แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 แบบ (ล้วน สายยศ และ อังศนา สายยศ, 2538) คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน มีจุดหรือข้อบกพร่องในส่วนใดจะได้สอนซ่อมเสริมให้ หรือเป็นการวัดความพร้อมเพื่อจะเรียนเนื้อหาใหม่

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอบวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้งจนมีคุณภาพดี สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้

ทั้งแบบทดสอบของครูและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการสร้างข้อคำถามที่เหมือนกัน คือ เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ได้สอนไปแล้ว ซึ่งการวัดควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ซึ่งแบบได้ 2 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบมาตรฐาน และยังได้ให้แนวคิดไว้ว่าแบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะ 10 ประการ (สมนึก ภักทิษณี, 2544) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ วัดในสิ่งที่ต้องการ ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่วัดได้คงที่คงวาไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะทำการทดสอบกี่ครั้งก็ตาม
3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการเสียเปรียบหรือได้เปรียบในกลุ่มผู้เข้าสอบ และไม่เปิดโอกาสให้ทำข้อสอบได้ด้วยตัวเอง
4. ความลึกของคำถาม (Searching) หมายถึง ข้อสอบแต่ละข้อต้องไม่ถามผิวเผินหรือประเภทความรู้ความจำ ต้องให้มีการนำความรู้ความคิด ไปคิดแปลงแก้ปัญหาาก่อนจึงตอบ
5. ความขั้วยุ (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่ทำให้ผู้สอบเกิดความสนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6. ความจำเพาะเจาะจง (Definition) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางหรือทิศทางคำถามตอบชัดเจน ไม่คลุมเครือหรือทำให้งง

7. ความเป็นปรนัย (Objective) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่มีคุณสมบัติครบ 3 ประการ คือ ตั้งคำถามให้ชัดเจน ตรวจสอบได้คะแนนตรงกัน แม้ว่าจะตรวจหลายครั้งหรือหลายคน ตรวจและแปลความหมายคะแนนได้ตรงกันหรือเหมือนกัน

8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อมากพอประมาณใช้เวลาเหมาะสม ประหยัดค่าใช้จ่าย มีความประณีต ตรวจได้รวดเร็ว และมีสิ่งแวดล้อมในการสอบที่ดี

9. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง ข้อสอบที่มีคุณลักษณะสามารถจำแนก ลักษณะ และความสามารถของผู้สอบออกจากกันได้

10. ความยาก (Difficulty) ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่เป็นหลักยึด เช่น ทฤษฎีการวัดแบบอิงกลุ่ม ข้อสอบที่ดีคือไม่ยากเกินไป ทฤษฎีแบบอิงเกณฑ์ ข้อสอบต้องวัดจุดประสงค์ ความยากง่าย ไม่ใช่สิ่งสำคัญ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนการสอนที่มีการวัดในหลาย ๆ วิธี เช่น การสังเกต การทดสอบ หรือประเมินจากผลงานของผู้เรียน ตามวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ และนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในกระบวนการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร (Bloom, 1976) คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบันการยอมรับความสามารถของตน เป็นต้น

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่นักเรียนจะได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

องค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 6 ประการ (Klaumeir, 1971) คือ

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสมอง สติปัญญา ร่างกาย และความสามารถทางด้านทักษะของร่างกาย
2. คุณลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ
3. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย ลักษณะจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ
4. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด วิธีการที่ครูนำมาสอน คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคี การเป็นผู้นำ
5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือและอุปกรณ์
6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สิ่งแวดล้อมและอิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม

การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 4 ประการ (Davis, 1977) ดังนี้

1. บรรยากาศในชั้นเรียน ได้แก่ รูปแบบการจัดชั้นเรียน ความพึงพอใจต่อห้องเรียน ความพึงพอใจต่อครูผู้สอน
2. วิธีการหรือลักษณะของครู ได้แก่ วิธีการสอนของครูลักษณะท่าทาง และบุคลิกภาพของครูที่สนับสนุนการทำงาน
3. การคาดหวังของครู ครูที่มีการคาดหวังสูง จะทำให้เขามีความตั้งใจต่อการทำงานสูง แสวงหาวิธีการใหม่ๆ มาให้นักเรียนอยู่เสมอ และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้
4. การใช้เวลาของนักเรียน นักเรียนที่ทุ่มเทและใช้เวลาเรียนอย่างเต็มที่ จะมีความสนใจอยากจะเรียนรู้ เนื้อหาการเรียน การเรียนก็จะดีขึ้น

องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ (Harvihurst and Neugarten อ้างอิงใน ธนาศักดิ์ กู้สุจริต, 2545) คือ

1. ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ชีวิตและการอบรมในครอบครัว
3. คุณภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
4. มโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองและความมุ่งหวังในครอบครัว

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2527) ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือ ความรู้เดิมของนักเรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทศนคติ และนิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัว และลักษณะทางบุคลิกภาพอื่นๆ

2. องค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดา ลักษณะและบรรยากาศของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตร และคุณภาพของการสอน

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 6 ประการ (Do nail A.Prescott อ่างในทิพวรรณ กลมพัฒนานันท์, 2543) ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ ข้อบกพร่องและลักษณะท่าทางของร่างกาย

2. องค์ประกอบทางด้านความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณีความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมและฐานทางบ้าน

4. องค์ประกอบทางด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน

5. องค์ประกอบทางด้านการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจคติและแรงจูงใจ

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2527) ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือ ความรู้เดิมของนักเรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทักษะคิด และนิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัว และลักษณะทางบุคลิกภาพอื่น ๆ

2. องค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดา ลักษณะและบรรยากาศของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพของการสอน

2.1 ด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา

พฤติกรรมขณะเรียนในห้องเรียนประกอบด้วยพฤติกรรม ดังต่อไปนี้ (ประสานวงศ์ บูรณพิมพ์ อ้างใน เสาวลักษณ์ ขงวานิชจิต, 2539)

1. การเข้าเรียนในห้องเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ
2. การมีอุปกรณ์การเรียน ตำราเรียนทุกวัน
3. การเรียนด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ และด้วยความเข้าใจ
4. การจดคำบรรยายอย่างมีระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
5. การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
6. การไม่พูดคุยไม่ทำงานอื่น ขณะเรียนในห้องเรียน

พฤติกรรมภายหลังการเรียนแต่ละวันประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ขงวานิชจิต, 2539)

1. การทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละวัน อย่างสม่ำเสมอ
2. การทำโน้ตย่อของวิชาที่เรียนในแต่ละวันด้วยตนเอง
3. การทำแบบฝึกหัด รายงานเสร็จตามกำหนด
4. การอ่านเนื้อหาวิชาล่วงหน้า
5. การศึกษาสาเหตุแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อแบบฝึกหัดที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้อง

พฤติกรรมก่อนสอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (ประสานวงศ์ บูรณพิมพ์ อ้างใน เสาวลักษณ์ ขงวานิชจิต, 2539)

1. การทำตารางเวลาสำหรับทบทวน
2. การทบทวน ท่องหนังสือตามเวลาในเวลาที่ท่องแล้วจำได้ดี
3. การประเมินผลการเรียนเป็นประจำเพื่อดูความก้าวหน้า เพื่อหาข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข แล้วแก้ไขปรับปรุงการเรียน

4. การจัดการเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น อาหาร การกิน การแต่งกาย การออกกำลังกาย การรักษาสุขภาพ
5. การรู้จักแก้ปัญหาให้เสร็จอย่างรวดเร็ว
6. การทราบขอบเขต ลักษณะ และวิธีตอบคำถาม

พฤติกรรมขณะสอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้ (ประสานวงศ์ บูรณพิมพ์ อ่างใน เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต, 2539)

1. การไปถึงสถานที่สอบก่อนเวลา
2. การอ่านคำถามแต่ละข้ออย่างรอบคอบ
3. การวางแผนแก้ปัญหาโจทย์
4. การทำข้อสอบด้วยความมั่นใจ
5. การทบทวนก่อนส่งกระดาษคำตอบ
6. การทำข้อสอบด้วยความมีสมาธิ ด้วยความมั่นใจไม่วิตกกังวล

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีฮอลแลนด์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล พบว่าความสนใจในวิชาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยนักศึกษาที่มีความสนใจในวิชาชีพมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยนักศึกษาที่มีความสนใจในวิชาชีพและสมัครใจที่จะมาเรียนเอง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มาเรียนเพราะจำใจหรือถูกบังคับ (ประภาพรรณ ทิพย์สุคนธร, 2537)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงเราจะสังเกตเห็นว่านักศึกษาที่รู้จักบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ความแตกต่างของบุคคลทั้งสองพวกนี้ดูได้จากการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้มอบหมาย

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1. เป็นผู้มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. มีแผนการทำงานที่ชัดเจน
3. เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

1. เป็นผู้ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย หรือ

2. ตั้งเป้าหมายไปในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวอาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งเป้าหมายไว้ง่าย ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ผิดหวัง ส่วนพวกที่ตั้งไว้ยากเกินไปนั้นเพราะรู้ว่าอาจจะต้องล้มเหลวอีก แต่ล้มเหลวเพราะการทำงานยาก รักษาหน้าตัวเองได้ดีกว่า

3. ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ (พรหมิ ช. เจริญ, 2528)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ล่วงไปด้วยดี แม้จะต้องพบกับอุปสรรคก็มีความพยายามและอดทน จนทำให้เท่าเทียมกับมาตรฐานที่ตนเองตั้งใจไว้ (สุพัตรา วยะละ, 2548: 7)

แมคเคอแลนด์ (McClelland) ได้กล่าวว่า ประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมส่วนมาก คนในประเทศจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าประเทศที่ด้อยพัฒนาผลจากการศึกษา วิจัยในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พอจะสรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ผู้ที่มีความต้องการทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ เครื่องล่อใจของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ “การทำอะไรให้ดียิ่งขึ้น” (Doing Something Better) สำหรับพวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงการทำอะไรให้ดียิ่งขึ้น ก็เพื่อความสุขของตนเอง (Intrinsic Satisfaction) ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดู เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับเด็กนั้นได้พบว่า การฝึกให้เด็กเป็นอิสระ (Independence Training) ให้พึ่งพาตนเองได้ตั้งแต่เยาว์วัยจะทำให้เด็กคนนั้นมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่คนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ทฤษฎีของแมคเคอแลนด์ ได้เน้นแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือ ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่ง ล่วงไปด้วยดีโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าการทำอะไรได้

ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักมีพฤติกรรม (พัชรีย์ สิมพรักษ์, 2542) ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน
2. มีความรับผิดชอบ ขยัน อดทน และตั้งใจทำงาน
3. วางแผนและจัดระบบในการทำงานดี
4. กล้าเสี่ยง
5. พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเสมอ

คุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงควรประกอบด้วยลักษณะนิสัยต่าง ๆ ที่สำคัญ (กำพล พลเยี่ยม, 2537) คือ

1. ความทะเยอทะยาน
2. กระตือรือร้น
3. ความกล้าเสี่ยง
4. ความรับผิดชอบต่อตนเอง
5. ความรู้จักวางแผน
6. ความมีเอกลักษณ์ของตนเอง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมที่มีความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน การทำงาน มีความมานะพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ (ปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ, 2542)

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ในจังหวัดมุกดาหาร พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.270 (นิพนธ์ สิ้นพูน, 2545)

2.2 ด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จ หลายครั้งที่เราพบว่าผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนรวมทั้ง

อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน ก็จะมีความเอาใจใส่และตั้งใจเรียนในวิชานั้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงในทางกลับกันหากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชานั้นแล้ว ผู้เรียนจะไม่ให้ความสนใจในวิชานั้น ๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ประสิทธิภาพที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จจากการเรียนอีกด้านหนึ่งได้แก่ปัจจัยด้านผู้สอน ซึ่งมีบทบาทมากเช่นเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเกิดจากปัจจัยหลัก 5 ด้าน โดยปัจจัยสามประการแรกจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและสองปัจจัยหลังจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งปัจจัยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ (Carroll, 1976) คือ

1. ความถนัด หมายถึง ศักยภาพที่พบในตัวนักเรียนและพัฒนามาเป็นความสามารถในการเรียน ซึ่งวัดได้ด้วยปริมาณที่นักเรียนใช้ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ได้ผลเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย
2. ความพากเพียร หมายถึง ปริมาณเวลาที่นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมาย
3. ความสามารถในการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เข้าใจว่าจะต้องเรียนอะไรบ้าง และจะต้องทำอย่างไร ให้บรรลุผลในการเรียน
4. โอกาสในการเรียนของนักเรียน หมายถึง ปริมาณเวลาที่ครูกำหนดหรือจัดให้กับนักเรียน ได้มีโอกาสได้เรียนเนื้อหา
5. คุณภาพของการเรียนการสอน หมายถึง การจัดเนื้อหาการเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

คุณภาพการสอน เป็นการสอนที่ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยความสะดวกของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย (ชูลิพรรณ พลธานี, 2547) ซึ่งได้มีผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวความคิดไว้หลายท่าน ได้แก่ การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพนั้น ต้องอาศัยครู ครุภัณฑ์มีบทบาทอันสำคัญยิ่ง เพราะครูเป็นตัวจักรที่สำคัญต่อการจัดระบบและการดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย เป็นผู้บรมสั่งสอนบุตร ธิดา ให้ได้รับการศึกษาที่ถูกต้องและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เพื่อจะได้เป็นกำลังให้การพัฒนาประเทศให้เจริญ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างให้ครูมีคุณภาพสูง (บุญถิ่น อัครถาวร และรัตนดา ดันบุญเต็ก, 2517)

ลักษณะของผู้สอนจากผลการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 4 คน พบว่า วิธีสอนเป็นตัวประกอบที่สำคัญของการสอนที่มีประสิทธิภาพ (ไพบุลย์ สิ้นลารัตน์, 2539)

ด้านคุณภาพการสอนของครู บลูม (Bloom) เสนอว่า องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพการสอน คือ

1. การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน
2. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องให้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง
4. ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correlation) การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน กล่าวคือ จะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ (ดารณี ดวงจันทร์ทิพย์, 2534 อ้างอิงมาจาก Bloom)

คุณลักษณะทางด้านวิชาการและงานครู (ศักดิ์ อัครบวร, 2544)

1. รอบรู้วิทยาการกว้างขวาง ครูจะต้องเป็นผู้ชี้นำในการศึกษาเล่าเรียนให้แก่ นักเรียนช่วยเหลือด้านการเรียนและด้านความประพฤติของนักเรียน ตลอดจนการแนะแนว ให้ นักเรียนเข้าใจและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้ ครูจึงต้องเป็นผู้รอบรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
2. มีความรู้ในวิชาที่สอนดี ครูต้องมีความรู้ดีในเรื่องที่ต้องสอน วิชาที่ต้องรับผิดชอบในการให้ความรู้หรือประสบการณ์แก่นักเรียนความรู้ในวิชาที่สอนนั้นจะดีมากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับ การเตรียมการสอน ความขยันหมั่นเพียรและความใฝ่รู้ของครูด้วย
3. มีความรู้ในวิธีสอนดี ครูที่มีความรู้ดีจะต้องสามารถสอนได้ดีด้วยในการประกอบอาชีพ ครูนั้นการสอนเป็นงานที่สำคัญ ฉะนั้นครูจึงควรวางแผนการสอนอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการกำหนด จุดประสงค์ รูปแบบการสอน วิธีสอนอุปกรณ์การสอน การสอนการจัดกิจกรรมการสอน และการ ประเมินผลการเรียน
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ครูที่ดีจะต้องมีความพยายามริเริ่มและหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาแก่ศิษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น การพยายามปรับปรุงงานสอนให้ทันต่อ เหตุการณ์อยู่เสมอ นั้น เป็นการพัฒนาการสอนที่ได้ผลดีที่สุด เป็นความคิดริเริ่ม นอกจากนี้ความ พยายามหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้านวิชาการ วิธีสอนตลอดจนความรู้เกี่ยวกับเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ใน วงการศึกษาเหล่านี้จำเป็นอย่างมากสำหรับอาชีพครูในปัจจุบัน
5. เจตคติต่ออาชีพ ครูต้องมีศรัทธาต่องานครู สนใจที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่า จะมาจากศิษย์ เพื่อครูด้วยกัน ผู้ปกครองหรือผู้บริหารก็ตาม ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกระตือรือร้น ที่จะทำงานให้ได้รับความสำเร็จอย่างดี นอกจากนี้ครูต้องตั้งใจพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอด้วย

6. มีความสามารถในการปรับบทเรียนให้กับนักเรียน ครูที่สอนควรรู้จักปรับปรุงวิธีสอนตลอดเวลา เนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและสังคมอยู่เสมอ ความสามารถปรับบทเรียนให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของนักเรียนด้วย

7. มีความเข้าใจศิษย์ ครูที่ดีจะต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคลิกของศิษย์แต่ละคนทั้งการสอนและการปกครองจะเป็นไปด้วยดีหากว่าครูเข้าใจ ปัญหาพื้นฐานของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ยิ่งครูสามารถเข้าใจศิษย์ได้ดีเท่าไร ก็ย่อมจะสามารถช่วยเหลือศิษย์ ในด้านการเรียนและความประพฤติได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น

8. มีความสามารถในการใช้กลวิธีการสอนต่าง ๆ ครูต้องสามารถใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและวัยของศิษย์ในแต่ละชั้นเรียน เพื่อให้ศิษย์เกิดความสนใจและตั้งใจที่จะเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จักใช้อุปกรณ์การสอนหรือสื่อการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน ครูจะต้องรู้จักเร้าให้ศิษย์เกิดความสนใจและอยากรู้อยากเห็น ตั้งใจที่จะศึกษาสิ่งที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ด้วย ครูจะต้องส่งเสริมให้ศิษย์รู้จักคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ตลอดจนช่วยให้รู้วิธีการที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

วิธีการสอนที่ดีนั้น ผู้สอนจะต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสารหนังสือ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน การจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรม วิธีการสอนเหล่านี้ ได้แก่ (ธนาธิป พรกุล, 2543: 152)

1. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจร่วมทำกิจกรรม
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่เตรียมไว้
3. ดูแลให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แนะนำหรือแก้ปัญหาตามความจำเป็น
4. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
5. ให้ความคิดเห็น เพิ่มเติมข้อมูล และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

คุณสมบัติของครูที่พึงปรารถนาและเป็นที่คาดหวังของสังคม (ธนาธิป พรกุล, 2543: 6-7) ได้แก่

1. มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างถุ่มลึก ครูต้องมีความสามารถวิเคราะห์สกัดเอาแก่นของความรู้มาเสนอได้อย่างแม่นยำ และสามารถสังเคราะห์ความรู้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน

2. ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีสอนตลอดเวลา

3. เป็นแบบอย่างในการคิดการทำ (Role modeling) ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างมาก การกระทำของครูจะอยู่สายตาของผู้เรียนตลอดเวลา

4. เป็นนักจิตวิทยาการเรียนรู้อัน ครูต้องรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี
5. เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องเข้าถึงแหล่งความรู้ใหม่ๆ
6. เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยจากอินเทอร์เน็ต และมัลติมีเดีย
7. เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

สรุปว่าปัจจัยด้านผู้สอน ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถด้านภูมิปัญญา ความรอบรู้พยายามศึกษาหาความรู้ความก้าวหน้าของเนื้อหา มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน มีคุณธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพครู

เพื่อนมีความสำคัญอย่างมากในการกำหนดบุคลิกภาพและพฤติกรรมการเรียนบางอย่าง ซึ่งอาจจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ถ้านักศึกษามีการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณลักษณะที่ดีในทางการเรียน ก็ย่อมจะเป็นตัวอย่างที่ดีและส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี และมีประสิทธิภาพของนักศึกษาได้ (เมธี ธรรมวัฒนา, 2544)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังเช่น ผลการศึกษาของ ขวัญชัย สวงวนพงษ์ (2546) พบว่า ความสัมพันธ์ของนักศึกษาในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการศึกษาของธนาศักดิ์ กู้สุจริต (2545) พบว่าความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีผลโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของทิพวรรณ กลมพัฒนานันท์ (2543) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาควิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ปกครองสามารถช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นได้ ด้วยการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา เพราะว่าเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดี และมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษา (ขวัญชัย สวงวนพงษ์, 2546)

ลักษณะพฤติกรรมภายในครอบครัว ที่สมาชิกในครอบครัวมีความห่วงใยรักใคร่ผูกพันกัน เข้าอกเข้าใจในความรู้สึก เอกใจใส่ ให้การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การปรับตัวเข้าหากันระหว่างสมาชิกในครอบครัว และอีกความหมายหนึ่งที่สอดคล้องกับความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ลักษณะของครอบครัวที่สมาชิกมีความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจ มีการให้กำลังใจ

ให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน การที่นักเรียนได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน จากผู้ปกครอง คณะบริหารธุรกิจ และเพื่อน เป็นการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งมีการช่วยเหลือใน 3 ด้าน (สุดา สงเดช, 2546) ดังนี้

1. ด้านอารมณ์ หมายถึง การให้ความรัก ความไว้วางใจ ความเห็นอกเห็นใจ ความเอาใจใส่ การยอมรับ การให้กำลังใจ การเสริมแรง และการรับฟัง
2. ด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การให้คำแนะนำ การให้แนวทาง และข้อมูลข่าวสารที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและการสอน
3. ด้านสิ่งของและการเงิน หมายถึง การให้ความช่วยเหลือโดยตรงเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน และค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีปัญหาเป็นเพราะสังคมมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น จึงเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ทั้งในสังคมและครอบครัว ปัญหาที่สำคัญในครอบครัว คือ ความขัดแย้งและการหย่าร้างของบิดามารดา ซึ่งถูกมองว่า เป็นการล่มสลายของโครงสร้างทางสังคมแบบหนึ่ง เนื่องจากบิดามารดาไม่สามารถแสดงบทบาทได้ตามที่สังคมกำหนด ความสัมพันธ์ของบิดามารดาจึงมีผลกระทบต่อตัวนักศึกษา คือ นอกเหนือจากหน้าที่ในการให้กำเนิดแล้ว บิดามารดายังมีหน้าที่ที่สำคัญ คือ การอบรม สั่งสอน การให้ประสบการณ์ คำนิยามต่าง ๆ เพื่อให้สถาบันครอบครัวดำรงอยู่ได้อย่างสมบูรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา เนื่องจากบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญเพราะเหตุผล (ดวงกมล คงเมือง ย่างโน ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์, 2543) ดังนี้

1. บิดามารดาเป็นตัวกระตุ้น และเป็นแรงผลักดันบุตรในค่ายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ บิดามารดาเป็นเสมือนสิ่งควบคุมบุตร ให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ
2. พฤติกรรมที่กระทำหรือความคาดหวังของบิดามารดา จะเป็นแบบเชิงการกระทำสำหรับบุตร
3. บิดามารดาเป็นหลักที่บุตรใช้อ้างอิงและประเมินคุณค่าผลสัมฤทธิ์ทางการกระทำ ดังนั้นความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบิดามารดากับบุตร จึงเป็นตัวสร้างผลสัมฤทธิ์ให้กับบุตร

เครื่องมือ และอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่ช่วงเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจ เพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากเหนือจากการสอน โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ ระบบเครื่องขยายเสียง ฉากรับภาพ อุปกรณ์เครือข่าย เป็นต้น (สุพัศรา วะยะลุน, 2548: 7)

ปัจจัยทางด้านสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวเนื่องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้ ด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย สภาพห้องเรียน เครื่องมือ และอุปกรณ์ทักษะ

พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความชำนาญของนักศึกษาในการปฏิบัติงานขั้นพื้นฐาน ในการใช้คอมพิวเตอร์และความรู้เบื้องต้น โดยนักศึกษาทุกชั้นปี ที่สังกัดโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ได้ผ่านการเรียนมาแล้ว (สุพัตรา วยะละสุน, 2548: 7)

3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง ดังต่อไปนี้

งานวิจัยภายในประเทศ

อังคณา นุตยกุล (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชี ของนักศึกษาภาคปกติ แขนงวิชาบัญชี โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ อายุมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีบริหาร ระดับการศึกษา แผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา และลักษณะการเข้าศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต มีความสัมพันธ์ทางการเรียนวิชาบัญชี 1 และวิชาบัญชี 2 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุแตกต่างกัน เกรดเฉลี่ยสะสมและลักษณะของการเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนดุสิต รวมทั้งคนที่เลขศึกษาวิชาบัญชีเบื้องต้นมาแล้วในระดับชั้นที่โรงเรียนกำหนดแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มณีรัตน์ มีโกคี (2545) ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้มีปัญหามาก
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้อื่นๆต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิริพร หอมดี (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี โดยสรุปพบว่า นักศึกษาที่มีเพศระดับชั้นปี และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีมีความเหมาะสมโดยรวมไม่แตกต่าง ยกเว้นรายด้าน ผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้อื่นๆต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีมีความเหมาะสมโดยรวมไม่แตกต่าง ยกเว้น ด้านเนื้อหาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทิมา บุญพวง (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยสรุปพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรายด้านนักเรียน และ ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดผลและประเมินผลระดับมาก โดยด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนระดับปานกลาง สำหรับเพศ รอบการเรียน และรายได้ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรายด้านครูผู้สอนและด้านการวัดผลประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นวพร คำชูสังข์ (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยสรุปพบว่า นิสิตปี 4 สายวิทยาศาสตร์มีการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง รวมถึงการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ จากอาจารย์และเพื่อนอยู่ระดับปานกลาง สำหรับด้านครอบครัวอยู่ระดับมาก และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเพศ คณะบริหารธุรกิจ และผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง การสนับสนุนทางสังคมด้านเพื่อนและด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .001 .001 .05 และ .01 ตามลำดับ

สุพัตรา วัชชะลุน (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เขต อีสานใต้ โดยสรุปพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพร้อม ของผู้เรียน การพัฒนาความรู้และเครื่องมืออุปกรณ์ ตัวแปรทั้ง 5 ตัว มีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 69.80

ธัญภรณ์ พูนเกิดมะเริง (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สถาบัน การอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 โดยสรุปพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้ง 6 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ความ รับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปรับตัวของนักเรียน ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ตัว สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 75.90

ถ้อยอง ปุ๊กมะเริง (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษา สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล อีสาน โดยสรุปพบว่า การศึกษาสูงสุดของมารดา และความรับผิดชอบใน ตนเอง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

นภาพร นิตภิรมย์ชัย (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี โดยสรุปพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวนักศึกษาด้านวิธีการเรียนของ นักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวกับการทบทวนบทเรียน การวางแผน การดูหนังสือเพื่อ เตรียมตัวสอบ และการทำบันทึกย่อเพื่อช่วยความจำและสะดวกในการทบทวน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของ นักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การรวมกลุ่มเพื่อนช่วยกันทบทวนบทเรียน มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำเนียง ไช่มุกข์ (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา โดยสรุป พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการตัดสินใจศึกษา โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกสามารถ ทำนายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 19.90 และร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ส่วนการ ตัดสินใจศึกษามีความสัมพันธ์ในทางลบ สามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ น้อยที่สุดร้อยละ 1.50 สำหรับความคิดเห็นคิของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ พบว่า ระดับความ คิดเห็นของนักศึกษาในภาพรวมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการ เรียนความต้องการศึกษาในสาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต การตัดสินใจศึกษา ความสัมพันธ์ในกลุ่ม เพื่อน และสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง

เมืองแมน สมตน (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสรุปพบว่า โดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 20 ปี เข้าศึกษาด้วยวิธีการสมัครเรียนโดยไม่มีการสอบ ผล การเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังเข้าศึกษาอยู่ระดับปานกลาง พักอาศัยที่บ้านบิดามารดา และบิดา มารดาเป็นผู้อุปการะการศึกษา สถานครอบครัวบิดามารดาอยู่ร่วมกัน บิดามารดาจบการศึกษา สูงสุดระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท มี พี่น้องภายในครอบครัวที่กำลังศึกษา 1 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมที่สำเร็จ ก่อนเข้าศึกษา พฤติกรรมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวก สามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 17.90 และ 1.40 ตามลำดับ สำหรับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการเรียน ความสัมพันธ์ ในกลุ่มเพื่อน ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา คุณภาพการสอน และสภาพแวดล้อมของโรงฝึกงาน อยู่ใน ระดับมาก ส่วนด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง

สุภาพรณ โคตรจรัส (2527) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย
  - 1.1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ เชี่ยวปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐาน หรือ ความรู้เดิมของนักเรียน
  - 1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ทศนคติ และนิสัยในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตน การปรับตัว และลักษณะบุคลิกภาพอื่น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ วัฒนธรรมกลุ่ม สิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่อยู่อาศัย ความคาดหวังของบิดามารดา ลักษณะและบรรยากาศของสถานที่เรียน รวมทั้งหลักสูตรและคุณภาพของการสอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Astin (1993) ศึกษาวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่ต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษานั้น เนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสำคัญ

Bloom (1976 : 167 – 169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ ได้เสนอว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (cognitive entry behaviors) หมายถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน ได้แก่ ความถนัดของนักเรียน ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน ความเข้าใจในการอ่าน เป็นต้น
2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะด้านจิตพิสัย (affective entry characteristics) หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับจิตใจหรือสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะแสดงออกเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งได้แก่ ความสนใจ เจตคติต่อเนื้อหาที่เรียน การยอมรับความสามารถของตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพซึ่งคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านจิตพิสัย บางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้ บางอย่างก็ยังคงอยู่
3. ตัวแปรที่เกี่ยวกับคุณภาพการสอน (quality of instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลตะ

โคแกน (ลาวัญย์ จักรานูวัฒน์, 2540: 38 อ้างอิงมาจาก Cogan, 1975) พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนักศึกษา จะทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้นยิ่ง อาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อกันมาก นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสูงสุดมากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาจะมี

อิทธิพลต่อความสนใจในวิชาชีพที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษามีความศรัทธาในตัวอาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็นงานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาคีขึ้น

เอสต์ทิน ไพเตอร์ ฮันส์ (ศิริลดา คำทา, 2545: 33) อ้างอิงมาจาก Eksteen, Pieter Jonannes. 1994: An Analysis of Learning Problems Experienced by STD. ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนหลักสูตรเทคนิคศึกษา (แอฟริกัน) ของนักเรียนระดับ 6 พบว่าหลักสูตรเทคนิคศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาท้องถิ่นนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากถึงร้อยละ 70 ปัญหาการเรียนส่วนมากเกิดจากการขาดทักษะในการอ่าน วิธีการคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ และมีนิสัยในการเรียนที่ไม่สู้ดีพอ นักเรียนจำนวนมากที่มาศึกษาในหลักสูตรเทคนิคศึกษา มีสาเหตุมาจากมีประวัติทางการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่มีวิธีการวัดผลที่ผิดในหลักสูตรเทคนิคศึกษา จึงทำให้นักเรียนประสบปัญหาอย่างมากในวิชานั้น ๆ ซึ่งได้คาดหวังผู้เรียนไว้สูง โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ และการวาดภาพเชิงเทคนิค นอกจากนั้น ยังไม่พบความแตกต่างของนักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษาหรือหลักสูตรสามัญ โดยเฉพาะในด้านสติปัญญาหรือด้านทัศนคติ อันที่จริงนักเรียนที่เรียนในวิชาของหลักสูตรสามัญทั่วไป มีค่าเฉลี่ยทางสติปัญญาสูงกว่านักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษา แต่นักเรียนที่เรียนในหลักสูตรเทคนิคศึกษาจะมีความสามารถในการทำงานในเชิงปฏิบัติดีกว่า

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไปมีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

2.1 ด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เพศ อายุ กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน ภูมิลำเนาก่อนเข้าศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม ประเภทของสถานที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ สถานภาพของบิดา - มารดา

2.2 ด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านครอบครัว ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชาย หญิง สาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 243 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยแทนค่าประชากรตามสูตรของ ยามาเน่ Yamane' ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ขอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % (ชานินทร์ ศิลปจารุ, 2547: 36) ได้จำนวน 152 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม เกรด

เฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพของผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ สถานภาพของบิดา-มารดา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1961) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบอาศัยเกณฑ์ของเบสท์ (John W. Best : 185 – 190) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี สำคัญมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี สำคัญมาก
3. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี สำคัญปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี สำคัญน้อย
5. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี สำคัญน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยการพัฒนาจากเครื่องมือของ (จันทิมา บุญพวง, 2547) (นภาพร คำชูสังข์, 2548) (มณีนรัตน์ มีโกที, 2545) (ถ่ายของ ปุ๊กมะเริง, 2548)

3.2 สร้างกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา และปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษาให้ครอบคลุมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

3.3 สร้างนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.4 เขียนข้อคำถามตามนิยามศัพท์เฉพาะ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

3.5 นำแบบสอบถามไปขอคำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรง และขอคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง

3.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ด้วยการหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวมทั้งฉบับได้ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.0949 – 0.5553 จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้

3.7 ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทำวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีสุดท้าย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

4.2 กำหนดวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยเก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมกราคม 2552

4.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาการบัญชีชั้นปีสุดท้าย ตามวันเวลาที่กำหนด จำนวน 228 คน (เพิ่มจำนวนจากจำนวนตัวอย่าง ที่คำนวณได้ คือ 152 คน เพื่อป้องกันความคาดเคลื่อน เนื่องจากการเก็บข้อมูลไม่ครบตามจำนวน) ได้แบบสอบถาม กลับคืนมาและมีความสมบูรณ์จำนวน 218 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.61

5. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามแต่ละฉบับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5.2 จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปร คือ เพศ กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน ภูมิภาคก่อน เข้ามาศึกษา วุฒิกการศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ประเภทของ สถานศึกษาที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพผู้อุปการะ ระดับ การศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ สถานภาพของบิดา - มารดา แล้วตรวจ ให้คะแนนตามค่านำหนักคะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้

5.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าทางสถิติพื้นฐาน การทดสอบ ความแตกต่าง และการทดสอบความสัมพันธ์ ด้วยโปรแกรม SPSS for Window (Statistic Package for Social Science (SPSS))

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

6.1 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ดังนี้

6.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง

6.1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม โดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับด้วยค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย

6.1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบราค

6.2 สถิติพื้นฐาน เพื่อบรรยายลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

6.2.1 ค่าร้อยละ

6.2.2 ค่าเฉลี่ย

6.2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบหาค่าความแตกต่างของตัวแปรและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ดังนี้

6.3.1 t-test ทดสอบหาค่าความแตกต่างของตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม

6.3.2 F-test ทดสอบหาค่าความแตกต่างของตัวแปรที่จำแนกมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD

6.3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมี ความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544)

- 1) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 – 0.90) ถือว่ามี ความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)
- 2) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (ประมาณ 0.30 – 0.70) ถือว่ามี ความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
- 3) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณ ต่ำกว่า 0.30) ถือว่ามี ความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
- 4) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิง

เส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชาการบัญชี ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษา วุฒิก่อนการศึกษาคือ ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกรดเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนปัจจุบัน ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพของผู้อุปการะ(บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น) ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะโดยเฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพของบิดา-มารดา กิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาเข้าร่วมเป็นสมาชิก ผลปรากฏ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	202	92.7
1.2 ชาย	16	7.3
รวม	218	100.0
2. กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน		
2.1 กลุ่มวิชาการบัญชีบริหาร	43	19.7
2.2 กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน	172	78.9
2.3 กลุ่มวิชาการบัญชีการเงินหลักสูตร 4 ปี	3	1.4
รวม	218	100.0
3. ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย		
3.1 กรุงเทพฯ	103	47.2
3.2 ต่างจังหวัด(ระบุ)	115	52.8
รวม	218	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. วุฒิกการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี		
4.1 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	27	12.4
4.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	68	31.2
4.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	123	56.4
รวม	218	100.0
5. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ตามวุฒิข้อ 4 ก่อนเข้าศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี		
5.1 2.00 – 2.50	14	6.4
5.2 2.51 – 3.00	52	23.9
5.3 3.01 – 3.50	93	42.7
5.4 สูงกว่า 3.50 ขึ้นไป	59	27.0
รวม	218	100.0
6. ประเภทของสถานศึกษาที่จบ		
7.1 รัฐบาล	165	75.7
7.2 เอกชน	53	24.3
รวม	218	100.0
7. ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน		
7.1 บิดา - มารดา	83	38.1
7.2 บิดา	10	4.6
7.3 มารดา	21	9.6
7.4 ผู้ปกครอง	22	10.1
7.5 หอพัก	73	33.5
7.6 อื่น ๆ (ครอบครัว)	9	4.1
รวม	218	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
8. ผู้ที่ส่งเสียค่าเล่าเรียน		
8.1 บิดา – มารดา	123	56.4
8.2 บิดา	26	11.9
8.3 มารดา	36	16.5
8.4 ผู้ปกครอง	30	13.8
8.5 บริษัท	1	0.5
8.6 ตัวเอง	2	0.9
รวม	218	100
9. อาชีพของผู้อุปการะ (บิดา หรือมารดา หรืออื่น)		
9.1 เกษตรกร	38	17.4
9.2 ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	58	26.6
9.3 บริษัทหรือธนาคาร	16	7.3
9.4 รับจ้าง	46	21.1
9.5 ค้าขาย	37	17.0
9.6 ธุรกิจส่วนตัว	19	8.7
9.7 อื่น ๆ	4	1.8
รวม	218	100.0
10. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองตามข้อ 10		
10.1 ไม่ได้เรียน	3	1.4
10.2 ประถมศึกษา	86	39.4
10.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	20	9.2
10.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.	30	13.8
10.5 อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	27	12.4
10.6 ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	42	19.3
10.7 สูงกว่าปริญญาตรี	10	4.6
รวม	218	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
11. รายได้รวมของผู้อุปการะตามข้อ 10 โดยเฉลี่ยต่อเดือน		
11.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	59	27.1
11.2 10,001 – 20,000 บาท	79	36.2
11.3 20,001 – 30,000 บาท	46	21.1
11.4 สูงกว่า 30,000 บาท	34	15.6
รวม	218	100.0
12. สถานภาพของบิดา - มารดา		
12.1 บิดา – มารดายังมีชีวิตอยู่ และอยู่ด้วยกัน	144	66.1
12.2 บิดา – มารดายังมีชีวิตอยู่ แต่แยกกันอยู่ หรือหย่า	43	19.7
12.3 บิดาเสียชีวิต	22	10.1
12.4 มารดาเสียชีวิต	8	3.7
12.5 บิดา - มารดาเสียชีวิต	1	0.5
รวม	218	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักศึกษาภาคปกติ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 218 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 78.9 และเพศชายเพียงร้อยละ 7.3 ซึ่งส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่กลุ่มวิชาการบัญชีการเงินร้อยละ 78.9 กลุ่มวิชาการบัญชีบริหารร้อยละ 19.7 และกลุ่มวิชาการบัญชีทั่วไปหลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ โดยมีภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่ต่างจังหวัดร้อยละ 52.8 มากกว่าอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 47.2 สำหรับวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาวุฒิปริญญาตรีชั้นสูงมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 56.4 วุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า น้อยสุด คือ ร้อยละ 12.4 โดยมีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 42.7 และคะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยสุดอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 6.4 โดยประเภทของสถานศึกษาที่จบก่อนเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนใหญ่ จบจากสถานศึกษาของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 75.7 โดยปัจจุบันนักศึกษายู่กับบิดา – มารดาเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 38.1 ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่ใกล้เคียงกับการอยู่หอพักคือ ร้อยละ 33.5 สำหรับผู้ส่ง

เสียค่าเล่าเรียนส่วนใหญ่เป็นบิดา-มารดาคิดเป็นร้อยละ 56.4 โดยอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 26.6 ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองส่วนใหญ่ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.4 และผู้ปกครองมีรายได้รวมโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงไปมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 27.1 โดยสถานภาพของบิดา-มารดาส่วนใหญ่ยังมีชีวิตอยู่ และอยู่ด้วยกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านผู้เรียน การสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร รวมทุกด้านและ รายชื่อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 2 - 13

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(จำนวน 218 คน)

เกรดเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนปัจจุบัน (GPA)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
รวม	2.97	.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.97 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน การสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักหลักสูตร

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. ด้านผู้เรียน	3.91	.39	มาก	1
2. การสนับสนุนทางสังคม	3.80	.48	มาก	2
3. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.52	.50	มาก	4
4. ด้านหลักสูตร	3.65	.48	มาก	3
รวม	3.72	.33	มาก	

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากทั้งหมด โดยด้านที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ ด้านผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ ด้านการสนับสนุน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.91 3.80 3.65 และ 3.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. ความรับผิดชอบในตัวเอง	4.07	.42	มาก	1
2. ความสนใจในวิชาชีพ	3.79	.54	มาก	3
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.88	.52	มาก	2
รวม	3.91	.39	มาก	

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ด้านผู้เรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุด โดยความรับผิดชอบในตัวเอง ให้ความสำคัญสูงสุด รองลงมาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ ความสนใจในวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.07 3.88 และ 3.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความ
รับผิดชอบในตัวเอง

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอน	3.88	.79	มาก	8
2. ส่งงานทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด	4.00	.63	มาก	7
3. ตั้งใจมีสติที่อาจารย์สอนในห้องเรียน	3.61	.68	มาก	9
4. ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วยจะไม่ขาดเรียน	4.23	.83	มาก	3
5. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน	3.56	.74	มาก	10
6. นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่ หลักสูตรกำหนด	4.62	.63	มากที่สุด	1
7. เข้าเรียนวิชาการบัญชีทุกวิชา	4.50	.62	มาก	2
8. ถ้างานไม่เสร็จ ใกล้เคียง จะไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน แต่ จะทบทวนบทเรียน	4.12	.84	มาก	4
9. ในการทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่	4.09	.75	มาก	6
10. เมื่อผลการเรียนไม่ดี จะพยายามอ่านหนังสือมาก ขึ้น เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้นในครั้งต่อไป	4.10	.68	มาก	5
รวม	4.07	.42	มาก	

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน
เกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมในระดับ
มาก ค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ นักศึกษามีความ
ตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด ค่าเฉลี่ย 4.62 โดยรองลงมาให้ความสำคัญมาก
ทั้งหมด ได้แก่ เข้าเรียนวิชาการบัญชีทุกวิชา ค่าเฉลี่ย 4.50 ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วยจะไม่
ขาดเรียน ค่าเฉลี่ย 4.23 เป็นต้น และลำดับที่ให้ความสำคัญในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ
ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน ค่าเฉลี่ย 3.56

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความสนใจในวิชาชีพ

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับความสนใจในวิชาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	อันดับ
1. เวลาว่างชอบอ่านหนังสือ คู่มืออินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับบัญชี	3.22	.86	ปานกลาง	9
2. การบัญชีเป็นวิชาที่นำไปประกอบอาชีพได้	4.29	.68	มาก	1
3. อาชีพเกี่ยวกับการบัญชีเป็นอาชีพที่หางานง่ายกว่าอาชีพอื่น	4.28	.72	มาก	2
4. ต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ทางการบัญชี	3.96	.81	มาก	3
5. สนใจในความก้าวหน้าของนักบัญชี	3.89	.82	มาก	6
6. กล่าวถึงอาชีพที่น่าสนใจ จะคิดถึงอาชีพที่เกี่ยวข้อง วิชาชีพบัญชีเป็นอาชีพแรก	3.71	.90	มาก	7
7. การบัญชีเป็นงานที่ต้องพัฒนาเสมอและใช้กันทุกกิจการ จึงชอบเมื่อมีเวลาว่าง จะไปพูดคุยกับคนที่ประกอบ อาชีพทางการบัญชี	3.05	.93	ปานกลาง	10
8. เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ พบประกาศรับสมัครงานด้าน วิชาชีพบัญชีจะสนใจเป็นพิเศษ	3.63	.87	มาก	8
9. การเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี จะทำให้มี ความก้าวหน้าในชีวิต	3.93	.71	มาก	4
10. การบัญชีเป็นงานที่ต้องพัฒนาเสมอและใช้กันทุกกิจการ จึงชอบ	3.91	.81	มาก	5
รวม	3.79	.54	มาก	

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียนเกี่ยวกับความสนใจในวิชาชีพ โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากเกือบทั้งหมด โดยด้านที่ให้ค่าเฉลี่ยสูงสุดระดับมาก คือ การบัญชีเป็นวิชาที่นำไปประกอบอาชีพได้ ค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมา ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับการบัญชีเป็นอาชีพที่หางานง่ายกว่าอาชีพอื่น ค่าเฉลี่ย 4.28 และต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ทางการบัญชี

ค่าเฉลี่ย 3.98 เป็นต้น ส่วนข้อที่ให้ความสำคัญน้อยสุดระดับปานกลาง คือ เวลาว่างชอบอ่านหนังสือ คูอินเตอร์เน็ตเกี่ยวกับบัญชี การบัญชีเป็นงานที่ต้องพัฒนาเสมอและใช้กันทุกกิจการ จึงชอบเมื่อมีเวลาว่าง จะไปพูดคุยกับคนที่ประกอบอาชีพทางการบัญชี ค่าเฉลี่ย 3.22 และ 3.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านผู้เรียน เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชีเพราะคิดว่าจะทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิตที่ดี	3.95	.70	มาก	6
2. ชอบค้นคว้าเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาบัญชี	3.31	.74	ปานกลาง	9
3. กระตือรือร้นอยากที่จะเรียนเพื่อต้องการความรู้มากขึ้น	3.87	3.02	มาก	7
4. บรรลุนาอย่างยั้งที่จะเรียนให้สำเร็จภายในกำหนดเวลา	4.43	.75	มาก	1
5. อาจารย์กำหนดคะแนนงานมีสัดส่วนมากทำให้ตั้งใจทำงานส่งทุกครั้ง	4.11	.70	มาก	4
6. สอบแต่ละครั้ง ตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่	4.24	.69	มาก	2
7. หากไม่ได้มาเรียน จะรีบสอบถามเพื่อเรียนให้ทันเพื่อน	4.06	.70	มาก	5
8. ชอบศึกษาด้วยตนเองเพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน	3.53	.76	มาก	8
9. ชอบเมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้ทำเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	3.20	.86	ปานกลาง	10
10. รู้สึกเสมอว่าความสำเร็จในการเรียนเป็นตัวกำหนดอนาคต	4.12	.76	มาก	3
รวม	3.88	.52	มาก	

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้เรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.88 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญระดับมาก โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุดในระดับมาก คือ บรรลุนาอย่างยั้งที่จะเรียนให้สำเร็จภายในกำหนดเวลา ค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมา ได้แก่ สอบแต่ละครั้ง ตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่ ค่าเฉลี่ย 4.24 รู้สึกเสมอว่าความสำเร็จในการเรียนเป็นตัวกำหนดอนาคต ค่าเฉลี่ย 4.12

เป็นต้น ส่วนข้อที่ให้ความสำคัญน้อยสุดระดับปานกลาง คือ ชอบเมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้ทำเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ค่าเฉลี่ย 3.20

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	อันดับ
1. ด้านผู้สอน	3.49	.69	มาก	3
2. ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	3.78	.52	มาก	2
3. ครอบครัว	4.12	.69	มาก	1
รวม	3.80	.48	มาก	

จากตารางที่ 8 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ ด้านครอบครัว รองลงมา ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านผู้สอน ค่าเฉลี่ย 3.78 และ 3.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทาง
สังคม เกี่ยวกับด้านผู้สอน

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตามที่อาจารย์กำหนด วัน เวลา ให้เข้าพบเพื่อให้คำแนะนำ	3.58	.73	มาก	2
2. อาจารย์เรียกนักศึกษาเข้าพบเพื่อสอบถามถึงการเรียน เมื่อมีปัญหาสามารถติดตามเรื่องต่าง ๆ กับอาจารย์ได้	3.50	.95	ปานกลาง	4
3. อาจารย์คอยตักเตือนเมื่อนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ	3.41	.97	ปานกลาง	7
4. อาจารย์สามารถช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษาได้	3.46	.94	ปานกลาง	6
5. นักศึกษาได้รับคำชมจากอาจารย์ เมื่อสอบได้เกรดดี	3.30	.92	ปานกลาง	8
6. อาจารย์แนะนำในการอ่านหนังสือก่อนสอบ	3.49	.91	ปานกลาง	5
7. อาจารย์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียน การศึกษา ค้นคว้า	3.52	.88	มาก	3
8. อาจารย์ให้คำแนะนำในเรื่องของการเรียนต่อในอนาคต ของนักศึกษา	3.63	.83	มาก	1
9. อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องการประกอบอาชีพของ นักศึกษาในอนาคต	3.63	.81	มาก	1
10. อาจารย์นำข่าวสารการรับสมัครงานมาบอก	3.41	.90	ปานกลาง	7
รวม	3.49	.69	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการ
สนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านผู้สอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวม
ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.49 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญสูงสุดในระดับมาก
เท่ากันทั้ง 2 ข้อ คือ อาจารย์ให้คำแนะนำในเรื่องของการเรียนต่อในอนาคตของนักศึกษา และ
อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต ค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วนที่ให้

ความสำคัญรองลงมาส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง โดยข้อที่ให้ความสำคัญน้อยสุด คือ นักศึกษาได้รับคำชมจากอาจารย์ เมื่อสอบได้เกรดดี ค่าเฉลี่ย 3.30

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอ	3.99	.73	มาก	3
2. เพื่อนของนักศึกษามักสอบถามถึงปัญหาและผลการเรียนของนักศึกษา	3.84	.76	มาก	6
3. เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียน เพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยแนะนำและทบทวนให้ใหม่	3.94	.77	มาก	5
4. นักศึกษามีปัญหาเรื่องเงิน เพื่อนให้ความช่วยเหลือ	3.67	.93	มาก	9
5. เพื่อนของนักศึกษา มีการจัดกลุ่ม ทบทวนบทเรียนก่อนสอบ	3.72	.84	มาก	8
6. นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่พูดคุยปรึกษากันได้	4.16	.80	มาก	1
7. อยู่ในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ รู้สึกอบอุ่น	3.76	.87	มาก	7
8. นักศึกษามีเพื่อนคอยให้กำลังใจช่วยเหลือ	3.97	.74	มาก	4
9. เมื่อมีงานกลุ่ม เพื่อนชักชวนในเข้ากลุ่มด้วย	4.00	.73	มาก	2
10. นักศึกษารู้สึกว่าขาดเพื่อนที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนในการเรียน	2.76	1.27	ปานกลาง	10
รวม	3.78	.52	มาก	

จากตารางที่ 10 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญสูงสุดในระดับมาก คือ นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่พูดคุยปรึกษากันได้ ค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนที่ให้

ความสำคัญรองลงมาส่วนใหญ่อยู่ระดับมาก ได้แก่ เมื่อมีงานกลุ่ม เพื่อนชักชวนในเข้ากลุ่มด้วย ค่าเฉลี่ย 4.00 เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.99 เป็นต้น สำหรับข้อที่นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยสุดในระดับปานกลางข้อเดียว คือ นักศึกษารู้สึกว่าขาดเพื่อนที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนในการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.76

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านครอบครัว

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านครอบครัว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	อันดับ
1. ครอบครัวเป็นกำลังใจในเรื่องการเรียนของนักศึกษา	4.25	.81	มาก	1
2. ครอบครัวให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียน	4.23	.78	มาก	2
3. เมื่อมีปัญหาเรื่องต่าง ๆ สามารถปรึกษาครอบครัวได้	4.17	.85	มาก	4
4. ครอบครัวติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	4.02	.84	มาก	7
5. นักศึกษาได้รับคำชมจากครอบครัว เมื่อสอบได้เกรดดี	4.05	.89	มาก	6
6. ครอบครัวเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของนักศึกษาเสมอ	4.21	.85	มาก	3
7. ครอบครัวมักจะเตือนให้อ่านหนังสือก่อนสอบเสมอ	3.94	.94	มาก	9
8. ถ้านักศึกษาต้องการเรียนพิเศษ ครอบครัวให้การสนับสนุนด้านการเงิน	3.97	.95	มาก	8
9. แม้ว่าผลการเรียนบางวิชาของนักศึกษาไม่ดีครอบครัวก็ให้กำลังใจเสมอ	4.21	.85	มาก	3
10. ครอบครัวคอยแนะนำในเรื่องการคบเพื่อน	4.12	.92	มาก	5
รวม	4.11	.69	มาก	

จากตารางที่ 11 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับด้านครอบครัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.11 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุดข้อที่ให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครอบครัวเป็นกำลังใจในเรื่องการเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 4.25

รองลงมา ได้แก่ ครอบครัวให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.23 แม้ว่าผลการเรียนบางวิชาของนักศึกษาไม่ดีครอบครัวก็ให้กำลังใจเสมอ 4.21 เป็นต้น โดยข้อที่ให้ความสำคัญน้อยสุดระดับมาก คือ ครอบครัวเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของนักศึกษาเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.94

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์และสถานที่

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์และสถานที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนทันสมัย	3.36	.79	ปานกลาง	6
2. สภาพของชั้นเรียนเอื้ออำนวยต่อการใช้สื่ออุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน	3.19	.79	ปานกลาง	9
3. สื่อการเรียน วารสาร ตำรา เพื่อการค้นคว้าวิชาการ บัญชีในห้องสมุดมีเพียงพอ	3.18	.86	ปานกลาง	10
4. ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด	3.25	.85	ปานกลาง	8
5. ห้องเรียนคับแคบ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก	3.30	.77	ปานกลาง	7
6. มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาด สมาธิในการเรียน	3.56	.84	มาก	5
7. สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียน การสอนมีไม่ เพียงพอ	3.64	.91	มาก	4
8. สถานที่พักผ่อนภายในมหาวิทยาลัย มีไม่เพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน	3.92	1.02	มาก	1
9. ห้องน้ำมีไม่เพียงพอหรือสกปรกไม่น่าเข้าไปใช้	3.91	.96	มาก	2
10. บริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน	3.89	1.06	มาก	3
รวม	3.52	.50	มาก	

จากตารางที่ 12 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านอุปกรณ์และสถานที่ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากและระดับปานกลางเท่าๆ กัน โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุดระดับมากคือ สถานที่พักผ่อนภายในมหาวิทยาลัย มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 3.92 ระดับรองลงมา ได้แก่ ห้องน้ำมีไม่เพียงพอหรือสกปรกไม่น่าเข้าไปใช้ ค่าเฉลี่ย 3.91 บริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม้ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ค่าเฉลี่ย 3.89 เป็นต้น สำหรับข้อที่ให้ความสำคัญน้อยสุดระดับปานกลาง ได้แก่ สื่อการเรียน วารสาร ตำรา เพื่อการค้นคว้าวิชาการบัญชีในห้องสมุดมีเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.18

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านหลักสูตร

(จำนวน 218 คน)

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
1. เนื้อหาวิชาการบัญชีในหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาได้	3.77	.66	มาก	3
2. เนื้อหาวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง	3.86	.68	มาก	2
3. เนื้อหาวิชาการบัญชีของหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.88	.65	มาก	1
4. การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อนหลังของแต่ละภาคเรียนสัมพันธ์กัน	3.59	.81	มาก	6
5. การกำหนดรายวิชาสอดคล้องกับความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน	3.56	.76	มาก	8
6. เนื้อหารายวิชาการบัญชีที่เรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.59	.80	มาก	6
7. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาบัญชีในแต่ละรายวิชาเรียงลำดับตามความยากง่าย	3.58	.79	มาก	7
8. เนื้อหาวิชาบัญชีแต่ละรายวิชา มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต	3.33	.85	ปานกลาง	9
9. เนื้อหารายวิชาบัญชีส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้	3.72	.66	มาก	4
10. ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ	3.61	.86	มาก	5
รวม	3.65	.48	มาก	

จากตารางที่ 13 แสดงว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เกี่ยวกับด้านหลักสูตรมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ให้ความสำคัญระดับมากที่สุดหมด ยกเว้น เนื้อหาวิชาบัญชีแต่ละรายวิชามีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต ให้ความสำคัญน้อยสุดระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.33 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีของหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาได้แก่ เนื้อหาวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ค่าเฉลี่ย 3.86 เนื้อหาวิชาการบัญชีในหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาได้ ค่าเฉลี่ย 3.77 เป็นต้น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

(จำนวน 218 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปรเพศ	N	Mean	Std. Deviation	t
ชาย	16	3.01	.46	0.31
หญิง	202	2.97	.57	

จากตารางที่ 14 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน

(จำนวน 218 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ จำแนกตามตัวแปร กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	2	.42	.211	.98
	ภายในกลุ่ม	215	46.31	.215	
	รวม	217	46.74		

จากตารางที่ 15 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรกลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่เรียนกลุ่มวิชาการบัญชีบริหาร กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน และกลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน หลักสูตร 4 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามภูมิลำเนา ก่อน
เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย

(จำนวน 218 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปร ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย	N	Mean	Std. Deviation	t
กรุงเทพฯ	103	2.88	.49	2.89*
ต่างจังหวัด	115	3.06	.42	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่กรุงเทพฯ และอยู่ต่างจังหวัดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา เดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปร วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	2	.94	.47	2.20
	ภายในกลุ่ม	215	45.80	.21	
	รวม	217	46.74		

จากตารางที่ 17 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ของวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปรผลการเรียนเดิมก่อนเข้าศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	3	7.19	2.40	12.97*
	ภายในกลุ่ม	214	39.55	.19	
	รวม	217	46.74		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรผลการเรียน(เกรดเฉลี่ย) ของวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงดำเนินการเปรียบเทียบด้วยวิธี LSD ปรากฏผลดัง ตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการเรียน ($\bar{X}$)	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	สูงกว่า 3.50
	(2.65)	(2.76)	(2.99)	(3.21)
2.00-2.50 (2.65)	-	0.11	0.34*	0.56*
2.51-3.00 (2.76)		-	0.23*	0.45*
3.01-3.50 (2.99)			-	0.51*
สูงกว่า 3.50 (3.21)				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรผลการเรียน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.50 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.00– 2.50 นักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.51 – 3.00 และ นักศึกษาที่มีผลการเรียน 3.01 – 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

นักศึกษาที่มีผลการเรียน 3.01 – 3.50 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.00 – 2.50 และนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.51 – 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามประเภทของ สถานศึกษาที่จบ

(จำนวน 218 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตาม ตัวแปรประเภทสถานศึกษาที่จบ	ประเภท	N	Mean	Std. Deviation	t
	1	165	3.0028	.4536	1.67
	2	53	2.8806	.4881	

จากตารางที่ 20 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรตามประเภทของสถานศึกษาที่จบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผู้ที่ นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตาม ตัวแปรผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ใน ปัจจุบัน	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	5	2.95	.59	2.85*
	ภายในกลุ่ม	212	43.79	.21	
	รวม	217	46.74		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ปรากฏผลดัง ตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยวิธีการของ LSD จำแนกตามตัวแปรผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน

ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ ด้วยในปัจจุบัน ($\bar{X}$)	บิดา-มารดา (2.97)	บิดา (2.69)	มารดา (2.73)	ผู้ปกครอง (2.96)	หอพัก (3.08)	ครอบครัว (3.01)
บิดา-มารดา (2.97)	-	0.28	0.24*	0.01	0.11	0.04
บิดา (2.69)		-	0.04	0.27	0.39*	0.32
มารดา (2.73)			-	0.23	0.35*	0.28
ผู้ปกครอง(2.96)				-	0.12	0.05
หอพัก(3.08)					-	0.07
ครอบครัว (3.01)						-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรผลผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดา และมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับมารดา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปรผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	5	.789	.158	.728
	ภายในกลุ่ม	212	45.947	.217	
	รวม	217	46.736		

จากตารางที่ 23 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น)

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	6	1.239	.206	.957
	ภายในกลุ่ม	211	45.497	.216	
	รวม	217	46.736		

จากตารางที่ 24 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ประกอบการ

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตาม ตัวแปรระดับการศึกษา ของผู้ประกอบการ	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	6	1.65	.28	1.29
	ภายในกลุ่ม	211	45.08	.21	
	รวม	217	46.74		

จากตารางที่ 25 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ประกอบการ (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร รายได้รวมของผู้ประกอบการ โดยเฉลี่ยต่อเดือน

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จำแนกตาม ตัวแปรรายได้รวมของผู้ประกอบการ	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	3	.954	.318	1.487
	ภายในกลุ่ม	214	45.782	.214	
	รวม	217	46.736		

จากตารางที่ 26 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรรายได้รวมของผู้ประกอบการ (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น) โดยเฉลี่ยต่อเดือน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของ
 นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปร
 สถานภาพของบิดา - มารดา

(จำนวน 217 คน)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ จำแนกตามตัวแปร สถานภาพบิดา-มารดา	แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Square	F
	ระหว่างกลุ่ม	4	.84	.21	.98
	ภายในกลุ่ม	213	45.89	.22	
	รวม	217	46.74		

จากตารางที่ 27 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรสถานภาพของบิดา - มารดามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับด้านผู้เรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน เกี่ยวกับด้านผู้เรียน

ปัจจัยที่ศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านผู้เรียน	0.17*
ด้านผู้เรียน	
- ความรับผิดชอบในตัวเอง	0.32*
- ความสนใจในวิชาชีพ	0.05
- การตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.07

จากตารางที่ 28 แสดงว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับปัจจัยด้านผู้เรียนสูง จะแนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะสูงตามไปด้วย และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นของปัจจัยด้านผู้เรียน พบว่า ประเด็นด้านความรับผิดชอบในตัวเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับความรับผิดชอบสูง จะแนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะสูงตามไปด้วย

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยสภาพแวดล้อม
ทางการเรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม

ปัจจัยที่ศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านการสนับสนุนทางสังคม	0.11
ด้านการสนับสนุนทางสังคม	
- ด้านผู้สอน	0.16*
- ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	0.07
- ครอบครัว	0.01

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นของปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม พบว่า ประเด็นด้านผู้สอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับปัจจัยด้านผู้สอนสูง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะสูงตามไปด้วย

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่

ปัจจัยที่ศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านอุปกรณ์และสถานที่	-0.01

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีคะแนนปัจจัยด้าน อุปกรณ์และสถานที่สูงหรือต่ำ ก็ไม่มีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับปัจจัยด้านหลักสูตร

ปัจจัยที่ศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านหลักสูตร	0.05

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามี ความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับปัจจัยด้านหลักสูตรสูง หรือต่ำ ก็ไม่มีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร
4. เพื่อความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิธีดำเนินการวิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรของการวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 243 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ แขนงวิชาการบัญชีที่เรียน ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษา วุฒิการศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ที่นักศึกษาอาศัย

อยู่ด้วยในปัจจุบัน ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ สถานภาพของบิดา-มารดา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน (ความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) ด้านการสนับสนุนทางสังคม (ด้านผู้สอน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว) ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร ทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นปรับปรุงและนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยแทนค่าสูตรของ Yamane' ได้จำนวน 152 คน และเมื่อแจกแบบสอบถาม 243 ชุดได้รับกลับคืนมา 218 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ และมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่แทนค่าตามสูตร จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและตัวแปรที่จะศึกษาวิจัยทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติเชิงพรรณนา t-test F-test (หาความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe') และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' product moment correlation) โดยแบ่ง 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและศึกษาอยู่กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมากกว่าภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีวุฒิก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปวส. และมีผลการเรียน(เกรดเฉลี่ย) อยู่ระหว่าง 3.01 - 3.50 สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาของรัฐบาล พักอาศัยกับ บิดา – มารดา เป็นสัดส่วนใกล้เคียงกับอยู่หอพัก โดยระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะระดับประถม และมีรายได้โดยรวมเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท สถานภาพของบิดา – มารดาส่วนใหญ่ยังมีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.97 พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับความสำคัญสูงสุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ และปัจจัยด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.91 3.80 3.65 และ 3.52 ตามลำดับ

2.1 ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า โดยรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 พิจารณารายประเด็น ให้ความสำคัญสูงสุดประเด็นความรับผิดชอบในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 4.07 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด ค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมา ประเด็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ค่าเฉลี่ย 3.88 โดยข้อที่ให้ความสำคัญ คือ นักศึกษาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเรียนให้สำเร็จภายในกำหนดเวลา ค่าเฉลี่ย 4.43 และประเด็นความสนใจในอาชีพ โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ การบัญชีเป็นวิชาชีพที่นำไปประกอบอาชีพได้ ค่าเฉลี่ย 4.29

2.2 ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 พิจารณารายประเด็น พบว่า ให้ความสำคัญสูงสุดประเด็นปัจจัยด้านครอบครัว ค่าเฉลี่ย 4.12 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ ครอบครัวเป็นกำลังใจในเรื่องการเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ค่าเฉลี่ย 3.78 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่พูดคุยปรึกษากันได้

ค่าเฉลี่ย 4.16 และประเด็นด้านผู้สอน ค่าเฉลี่ย 3.49 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุดเท่ากัน 2 คือ อาจารย์ให้คำแนะนำในเรื่องของการเรียนต่อในอนาคตของนักศึกษา และอาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต ค่าเฉลี่ย 3.63

2.3 ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญโดยรวมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.52 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ สถานที่พักผ่อนภายในมหาวิทยาลัยฯ มิใช่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 3.92

2.4 ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญโดยรวมระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65 โดยข้อที่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีของหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 3.88

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาก่อนเข้ามาศึกษา ผลการเรียนก่อนเข้ามาศึกษา ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน แตกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่เพศชายหรือหญิง กลุ่มวิชาบัญชีที่เรียน วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพของผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะโดยเฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพของบิดา-มารดา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการศึกษาคำความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ และรายประเด็นพบว่า ประเด็นความรับผิดชอบในตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง หมายถึง นักศึกษาที่ให้ความสำคัญปัจจัยด้านผู้เรียนสูงหรือให้ความสำคัญปัจจัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเองสูง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีจะสูงตามไปด้วย

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประเด็นด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชา

การบัญชีในทางบวกระดับต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่ให้ระดับความสำคัญปัจจัยด้านผู้สอนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีจะสูงตามไปด้วย

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ และปัจจัยด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายถึง นักศึกษาที่ให้ระดับความสำคัญระดับปัจจัยด้านอุปกรณ์และสถานที่ และปัจจัยด้านหลักสูตรสูง ก็ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสภาพทั่วไปของตัวนักศึกษา พบว่า เพศ กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน วุฒิการศึกษาเดิม เกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ประเภทของสถานศึกษาที่จบ ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน อาชีพผู้อุปการะ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ รายได้รวมของผู้อุปการะ และสถานภาพของบิดา - มารดาแตกต่างกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชีแตกต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับรัตนา ประเสริฐศรี (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่านักศึกษามีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาผลการศึกษาระดับความสำคัญปัจจัยตัวแปร นักศึกษาให้ระดับความสำคัญที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันดับที่ 1 คือ ครอบครัว ในเรื่องครอบครัวเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และเป็นທີ່ปรึกษาได้ เป็นเพราะส่วนใหญ่แก่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ ร้อยละ 47.2 และต่างจังหวัดร้อยละ 52.8 ส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดา-มารดาร้อยละ 38.1 และอยู่หอพัก 33.5 จึงทำให้ผลการวิจัยพบว่า ภูมิลำเนาเข้ามาศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมเดิม และผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันแตกต่างกัน เป็นปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ วรณี อึ้งสิทธิพูนพร (2544) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะบริหารธุรกิจเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 10 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พิมพ์พิร์สุ สียงานอก (2539) ที่พบว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติ กับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ขวัญชัย สงวนพงษ์ (2546) ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับชั้น ปวส. 2 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่ง

พบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการศึกษาของ Wang (2004) เกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเชื้อสายฮ่องกงและนักเรียนอเมริกัน สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลังครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ยังพบว่า อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับผลคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิมที่ พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี นั้นมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยหลายท่าน คือ อังคณา นุตยกุล (2545) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนดุสิตแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี 1 และ 2 แตกต่างกัน เนื่องจากการมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูง สามารถเรียนวิชาบัญชี 1 และบัญชี 2 ได้ดีกว่า เพราะเป็นวิชาพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Keefe (1979) พบว่า เกรดที่ได้รับผ่านมาแล้วจะเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดต่อเกรดที่จะได้รับต่อไป ส่วนสำเนียง ไช้มุข (2549) พบว่า ผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา คือ คะแนนเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก สอดคล้องกับ เมธี ธรรมวัฒนา (2544) ที่ว่า พื้นความเดิมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม ธานศักดิ์ กู้สุจริต (2545) ที่พบว่า ความรู้เดิมมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตำรวน ชิงนันท์ (2547) พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนหญิงระดับ ม. ปลาย ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานการศึกษาเดิมน้อยจะไม่สามารถถ่ายโยงความรู้เดิมเพื่อเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ พัชราภรณ์ วรรณพูน (2541) ก็ให้ผลสอดคล้องกัน คือ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาเลขานุการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พิชิต ธรรมรักษ์ (2549) พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมจากการวัดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยของสมลวย สุตยไธ (2541) พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน (ความรับผิดชอบในตัวเอง ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) ด้านการสนับสนุนทางสังคม (ด้านผู้สอน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ครอบครัว) ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี โดยเฉพาะเกี่ยวกับความรับผิดชอบในตัวเองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ ธนยาภรณ์ พูนเกิดมะเร็ง, 2548 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่มีความรับผิดชอบ เนื่องจากนักเรียนจะมีความรับผิดชอบรู้จักหน้าที่ มีความพากเพียรพยายาม มีความละเอียดรอบคอบ เอาใจใส่ในการทำงาน และสุรรัตน์ อังกรวิโรจน์ (อ้างในประจิม เมืองแก้ว, 2536: 64-66) ที่ว่าผลสัมฤทธิ์จะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความรับผิดชอบจะเกิดขึ้นด้วยการที่บุคคลสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนจะต้องรับผิดชอบ บุคคลที่มีความรับผิดชอบ บุคคลที่มีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของบราวน์ และโฮลซ์แมน Brown and Holtzman, 1965) ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีในการเรียน จากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนที่ดี ได้แก่ เข้าเรียนก่อนอาจารย์สอน เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อม หรือ เมื่อเข้าชั้นเรียน มีความตั้งใจเรียน ทำเครื่องหมายในข้อความที่สำคัญ หรือ มีการส่งงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้งทำการบ้านให้เสร็จและทันส่ง ก็ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย ยกเว้น การทบทวนบทเรียนได้แก่ การหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่อาจารย์ให้เรียนในชั้น การวางแผนการดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบและการบันทึกย่อเพื่อช่วยความจำ จะช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี สำหรับความสนใจในวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนำไปประกอบอาชีพ เนื่องจากบัญชีเป็นอาชีพที่หางานง่าย แต่พบว่า ความสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ ธนยาภรณ์ พูนเกิดมะเร็ง (2548) พบว่า ความสนใจในวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 สำหรับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักศึกษาให้ความสำคัญกับหัวข้อความปรารถนาจะจบภายในเวลาที่กำหนด ตั้งใจทำข้อสอบและรู้เสมอว่าความสำเร็จเป็นตัวกำหนดอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ ธนยาภรณ์ พูนเกิดมะเร็ง (2548) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์สูง จะให้ความสำคัญต่อการเรียนสูง ซึ่งจะมีแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน มีความรับผิดชอบ ในงานเรียนที่ได้รับมอบหมายเมื่อมีข้อสงสัยก็จะซักถามให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ ชอบ คิดและทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง มีการจัดทำตารางการเรียน การอ่านอย่างชัดเจน สอดคล้อง วรณีย์ อึ้งสิทธิพูนพร (2544) พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พิจารณารายด้านพบว่าด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาผลของการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่นักศึกษาให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านผู้สอน นักศึกษาให้ความสำคัญหัวข้อ อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต เปิดโอกาสให้เข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ ตลอดจนการแนะนำวิธีการเรียนและการศึกษาค้นคว้า ดังนั้นผู้สอนควรมีคุณลักษณะตามที่ กิบสัน (Gibson, 1976: 14-16) ได้กล่าวว่า ครูต้องประกอบด้วย สมรรถภาพ 4 ประการ คือ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอนมีความรู้ในเชิงจิตวิทยาการเรียนการสอน มีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และ วัดผลการเรียน และความสามารถในการปรับความคิดใหม่ ๆ ทางการสอน หรือเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสถานะของชั้นเรียน และ สันต์ ธรรมบำรุง (2527: 12) กล่าวว่าผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้หลักสูตรประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมาย เพราะผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอด ปลูกฝังชี้แนะ เป็นผู้เลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา วิชา เลือกวัสดุ อุปกรณ์ จัดกิจกรรมประกอบ การเรียนการสอน และดำเนินการประเมินผลให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนด โดยครูใช้วิธีสอนที่ส่งเสริมการศึกษา

สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไร้นัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ สำเนียง ไช้มุกข์ (2549) และทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) ที่พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักศึกษาในด้านทัศนคติ และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของบิดา มารดา ระดับการศึกษาของบิดา และมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดา และความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดากับนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ขัดแย้งกับ ธนาศักดิ์ กู๋สงริด (2545) พบว่าความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีผล โดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 และทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) ที่

พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขวัญชัย สวงวนพงษ์ (2546) และ ธนาศักดิ์ กู้ตจวิต (2545) พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาไฟฟ้ากำลัง และนักศึกษาช่างยนต์ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จัดแข่งกับ นภาพร นิตินิธิชัย (2549) พบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีระดับความสำคัญมากทุกด้าน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับการช่วยคิดให้กันก่อนสอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าการคบเพื่อนมีความสำคัญอย่างยิ่งควรเลือกคบเพื่อนที่ดี เรียนดี ตั้งใจเรียน และนอกจากนี้ในกลุ่มเพื่อนควรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่จะผลักดันให้เพื่อนในกลุ่มตั้งใจเรียนและสนใจที่จะช่วยกันทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ขวัญชัย สวงวนพงษ์ (2546) ยังพบว่าผู้ปกครองสามารถช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นได้ ด้วยการมีความสัมพันธ์ที่มีระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา เพราะว่าเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดี และมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาและปัจจัยด้านภาพแวดล้อมทางการศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยสรุปมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะผู้บริหาร

1.1 ผลการวิจัยปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิมภูมิลำเนาเดิมก่อนเข้าศึกษา และผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ปัจจุบัน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ฉะนั้นการคัดเลือกด้วยวิธีให้โควตาโดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยสะสมและสถานศึกษาที่จบการศึกษามา จะทำให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามกำหนด และเมื่อขณะศึกษาอาจารย์ควรให้เวลาให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการเรียน การศึกษาต่อและการสมัครงานในอนาคตเนื่องจากผลวิจัยพบว่าผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

1.2 ควรส่งเสริมและพัฒนาให้อาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา โดยคำนึงถึงเนื้อหาวิชา เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพบัญชีหรือด้านบริหารธุรกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย รวมทั้งมีบทบาทในการแนะแนวให้นักศึกษารู้จักตนเองว่ามีความสามารถ มีความสนใจ มีความถนัด ช่วยให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพอย่างประสบผลสำเร็จ โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน

สอนที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และความเป็นสากล ซึ่งสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้มาตรฐานการบัญชี สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และยังมีแนวโน้มที่จะกำหนดมาตรฐานการศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ ของสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้คณะกรรมการธุรกิจควรสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาในหลายช่องทางควบคู่กับการแนะนำของคณาจารย์จากคณะกรรมการธุรกิจรวมทั้งนโยบายการให้โควตาซึ่งมีประสิทธิภาพอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น

1.3 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อน บริการน้ำดื่ม และห้องน้ำให้เพียงพอ ดังนั้นจึงเสนอว่าควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อน บริการน้ำดื่ม ห้องน้ำที่สะอาดและเพียงพอแก่นักศึกษาและบุคลากร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาในคณะกรรมการธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

2.2 ควรศึกษาความต้องการบัณฑิตคณะกรรมการธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี ที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

2.3 ควรศึกษาหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรคณะกรรมการธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 ควรติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2.5 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี คณะกรรมการธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอื่น ๆ เช่น ด้านลักษณะสถาบัน ด้านหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการวิจัยที่ใช้เครื่องมือและสถิติหลายวิธีรวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กำพล พลเยี่ยม. 2537. การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษาคณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ขวัญชัย สงวนพงษ์. 2546. ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จันทิมา บุญพวง. 2547. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชวลีพรรณ พลขำนิ. 2547. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: การวิเคราะห์เส้นทาง. ปริญญาโท กศ.ม. สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิพวรรณ กลมพัฒนานันท์. 2543. การศึกษาปัจจัยสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนาธิป พรกุล. 2543. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาศักดิ์ กู้สุจริต. 2545. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ธันยภรณ์ พูนเกิดมะเริง. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- นภาพร นิตินิมัยชัย. 2549. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาการบัญชี. รายงานการวิจัย คณะบริหารธุรกิจบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- นภาพร คำชูสังข์. 2548. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. ปรินญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สาขาพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิพนธ์ สีนพูน. 2545. ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน ความพื้นฐานเดิมแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมการสอน คณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 121.
- นิภา แนวบุญเนียร. 2536. หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญถัน อัครา และรัตนา ต้นบุญเด็ก. 2517. การบริหารงานด้านวิชาการเพื่อปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพของการฝึกหัดครูในเอกสารการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 376.
- ประจิม เมืองแก้ว. 2536. การศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโรงเรียนทุ่งทรายวิทยา กิ่งอำเภอทุ่งทราย จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาพรธรรม ทิพย์สุคนธร. 2537. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพ ตามแนวทฤษฎีฮอลแลนด์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล. ปรินญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. หน้า 62.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. 2542. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 74-75.
- พรรณี ช.เจนจิต. 2528. จิตวิทยาการเรียนการสอน(จิตวิทยาการศึกษาสำหรับครูในชั้นเรียน). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์. หน้า 268-270.
- พรศรี ไรจน์เมณี. 2540. ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พัชราภรณ์ วรรณพุฒ. 2541. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการ สังกัด กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พิชิต ธรรมรักษ์. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พิรุต สียงนอก. 2539. ปัจจัยทางจิตและสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวปกติ กับนักเรียนที่อาศัยอยู่ใน สถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนา สังคม คณะบริหารธุรกิจพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มณีรัตน์ มีโกติ. 2545. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมธี ธรรมวัฒนา. 2544. ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยี สถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, หน้า 76-79.
- เมืองแมน สมตน. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่าง เทคนิคโลหะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. คณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ เทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- รัตนา ประเสริฐศรี. 2543. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเขตพูน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่ง แก้วแดง. 2543. ปฏิบัติการศึกษไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร. สุวีริยาสาส์น.

- ถ้ายอง ปุ๊กมะเร็ง. 2548. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
อีสาน. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าธนบุรี.**
- วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร. 2544. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะบริหารธุรกิจ
เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะบริหารธุรกิจครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- ศักดิ์ อัครบวร. 2544. **ความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ: ก. พลพิมพ์ (1996). หน้า 70-71.**
- สมลวย สุதியไทย. 2541. **รูปแบบของผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
วัดผลทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. 2542. **“การจัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”. วารสาร
ข้าราชการครู, 19 (5) 12-17.**
- สำเนียง ไช่มุกข์. 2549. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาช่าง
เทคนิคการผลิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.**
- สำรวน ชินจันทิก. 2547. **การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาริต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล
และประเมินผลการศึกษา คณะบริหารธุรกิจศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- สิริพร หอมดี. 2545. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษา ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุตา สงเดช. 2546. **การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว
การเห็นคุณค่าในตนเองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**

- สุพัศรา วยะยะสุน. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. 2527. “สุขภาพจิต” จิตวิทยาในการดำรงชีวิต. เล่มที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 260.
- เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต. 2539. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสบความสำเร็จในการเรียนตามโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลาและความสามารถ โรงเรียนนวมินทราชูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนเนก เตชะสุข. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อครูผู้สอน ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 13.
- อนเนก นรสาร. 2547. ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดที่เกี่ยวกับวิชาชีพช่างไฟฟ้า ความมีวินัยในตนเองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาการโปรแกรมควบคุมไฟฟ้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมควบคุมไฟฟ้า ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อังคณา นุดยกุล. 2545 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชี ของนักศึกษาภาคปกติ แขนงวิชาบัญชี โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2544. รายงานการวิจัย. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- Astin. Alexander W. 1993. *What Matters in College? : four critical revisited*. Jossey-Bass Publishers. San Francisco.
- Bloom, B.S. 1976. *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGraw-Hill, p. 7.
- Carroll, K.B. 1976. “The Negro Student at Integrate College” *Education of Disadvantage*, New York: Rinchart and and Winston Inc. p. 723-733.

- Good, Carter V. 1979. **Dictionary of Education. 3rd ed.** New York : McGraw-Hill. p. 525.
- Davis. K. 1977. **Human behavior at work.** New York. McGraw-Hill. p. 50.
- Gibson, J.T. 1976. **Psychology of the classroom ... Englewood cliffs,** New Jersey: Prentice Hall. Inc.
- Keefer. K.E. 1979. **“Self-Prediction of Academic Achievement by College Students”.** The Journal of Educational Research. 63 (October 1969): 63-56.
- Klausmier, H.J. 1961. **Learning and Human Abilities.** New York. Harper and Row Inc.
- Wong, D.B. 2004. **Family background factors and mathematics success : A comparison of Chinese and US students.** International Journal of Educational Research 41 : 40-54.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด คำตอบของท่านผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของท่าน ดังนั้นโปรดตอบคำถามดังกล่าวให้ครบถ้วนทุกข้อ และขอขอบคุณในความร่วมมือกรอกแบบสอบถามด้วยดี

ขอขอบคุณ
ผู้จัดทำวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ในวงเล็บหน้าข้อความหรือเติมค่าลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

สำหรับผู้วิจัย

( ) ( ) ( ) 1-3

( ) 4

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. กลุ่มวิชาการบัญชีที่เรียน

( ) กลุ่มวิชาการบัญชีบริหาร

( ) กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน

( ) กลุ่มวิชาการบัญชีการเงิน หลักสูตร 4 ปี

3. ภูมิลำเนา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ( ) กรุงเทพฯ ( ) ต่างจังหวัด

4. วุฒิก่อนศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

( ) มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

( ) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

( ) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ตามวุฒิในข้อ 4 ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

( ) 2.00 – 2.50

( ) 2.51 – 3.00

( ) 3.01 - 3.50

( ) สูงกว่า 3.50 ขึ้นไป

6. เกรดเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนปัจจุบัน (GPA) = ...

7. ประเภทของสถานศึกษาที่จบ

( ) รัฐบาล

( ) เอกชน

8. ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน

( ) บิดา – มารดา

( ) บิดา

( ) มารดา

( ) ผู้ปกครอง(ระบุ).....

( ) หอพัก

( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

9. ผู้ส่งเสียค่าเล่าเรียน

- ( ) บิดา – มารดา ( ) บิดา
 ( ) มารดา ( ) ผู้ปกครอง (ระบุ).....

10. อาชีพของผู้อุปการะ (บิดา หรือมารดา หรือผู้อื่น)

- ( ) เกษตรกร ( ) รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
 ( ) บริษัทหรือธนาคาร ( ) รับจ้าง
 ( ) ค้าขาย ( ) ธุรกิจส่วนตัว
 ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

11. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะตามข้อ 10

- ( ) ไม่ได้เรียน ( ) ประถมศึกษา
 ( ) มัธยมศึกษาตอนต้น ( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.
 ( ) อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า ( ) ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

12. รายได้รวมของผู้อุปการะตามข้อ 10 โดยเฉลี่ยต่อเดือน

- ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท ( ) 10,001 – 20,000 บาท
 ( ) 20,001 – 30,000 บาท ( ) สูงกว่า 30,000 บาท

13. สถานภาพของบิดา – มารดา

- ( ) บิดา – มารคายังมีชีวิตอยู่ และอยู่ด้วยกัน
 ( ) บิดา – มารคายังมีชีวิตอยู่ แต่แยกกันอยู่ หรือหย่า
 ( ) บิดาเสียชีวิต
 ( ) มารดาเสียชีวิต
 ( ) บิดา – มารดาเสียชีวิต

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง

ปัจจัยด้านผู้เรียน	ระดับความเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ความรับผิดชอบในตัวเอง						สำหรับผู้วิจัย
1. เข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอน						( )
2. ส่งงานทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนด						( )
3. ตั้งใจมีสติขณะฟังอาจารย์สอนในห้องเรียน						( )
4. ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วยจะไม่ขาดเรียน						( )
5. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์สอน						( )
6. นักศึกษามีความตั้งใจที่จะจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด						( )
7. เข้าเรียนวิชาการบัญชีทุกวิชา						( )
8. ถ้างานไม่เสร็จ หรือใกล้สอบ จะไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน แต่จะ ทบทวนบทเรียน						( )
9. ในการทำงานกลุ่ม นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่						( )
10. เมื่อผลการเรียนไม่ดี จะพยายามอ่านหนังสือมากขึ้น เพื่อ ให้ผลการเรียนดีขึ้นในครั้งต่อไป						( )
ด้านความสนใจในวิชาชีพบัญชี						
11. เวลาว่างชอบอ่านหนังสือ คู่มือเตรียมตัวเกี่ยวกับบัญชี						( )
12. การบัญชีเป็นวิชาที่นำไปประกอบอาชีพได้						( )
13. อาชีพเกี่ยวกับการบัญชีเป็นอาชีพที่หางานง่ายกว่าอาชีพอื่น						( )
14. ต้องการประกอบอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ทางการบัญชี						( )
15. สนใจในความก้าวหน้าของนักบัญชี						( )
16. กล่าวถึงอาชีพที่น่าสนใจ จะคิดถึงอาชีพที่เกี่ยวกับ วิชาชีพบัญชี เป็นอาชีพแรก						( )
17. เมื่อมีเวลาว่าง จะไปพูดคุยกับคนที่ประกอบอาชีพทางการบัญชี						( )
18. เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ พบประกาศรับสมัครงานด้านวิชาชีพ บัญชีจะสนใจเป็นพิเศษ						( )
19. การเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี จะทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิต						( )
20. การบัญชีเป็นงานที่ต้องพัฒนาเสมอและใช้กันทุกกิจการ จึงชอบ						( )

ปัจจัยด้านผู้เรียน	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
21. เลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชีเพราะคิดว่าจะทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิตที่ดี					( )
22. ชอบค้นคว้าเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาบัญชี					( )
23. กระตือรือร้นอยากที่จะเรียนเพื่อต้องการความรู้มากขึ้น					( )
24. ประารถนอย่างยิงที่จะเรียนให้สำเร็จภายในกำหนดเวลา					( )
25. อาจารย์กำหนดคะแนนงานมีสัดส่วนมากทำให้ตั้งใจทำงานส่งทุกครั้ง					( )
26. สอบแต่ละครั้ง ตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่					( )
27. หากไม่ได้มาเรียน จะพยายามสอบถามเพื่อเรียนให้ทันเพื่อน					( )
28. ชอบศึกษาด้วยตนเองเพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน					( )
29. ชอบเมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้ทำเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน					( )
30. รู้สึกเสมอว่าความสำเร็จในการเรียนเป็นตัวกำหนดอนาคต					( )
การสนับสนุนทางสังคม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผู้สอน					
31. อาจารย์เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และกำหนดวัน เวลา ให้เข้าพบเพื่อให้คำแนะนำ					( )
32. อาจารย์เรียกนักศึกษาเข้าพบเพื่อสอบถามถึงการเรียน เมื่อมีปัญหาสามารถติดตามเรื่องต่าง ๆ กับอาจารย์ได้					( )
33. อาจารย์คอยตักเตือนเมื่อนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ.					( )
34. อาจารย์สามารถช่วยแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้					( )
35. นักศึกษาได้รับคำชมจากอาจารย์ เมื่อสอบได้เกรดดี					( )
36. อาจารย์แนะนำการอ่านหนังสือก่อนสอบ					( )
37. อาจารย์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียน และการศึกษาค้นคว้า					( )
38. อาจารย์ให้คำแนะนำการเรียนต่อในอนาคตของนักศึกษา					( )
39. อาจารย์ให้คำแนะนำเรื่องการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต					( )
40. อาจารย์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครงาน					( )

การสนับสนุนทางสังคม	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน					
41. เพื่อนจะส่งเสริมแนะนำให้นักศึกษาเข้าเรียนสม่ำเสมอ					( )
42. เพื่อนของนักศึกษามักสอบถามถึงปัญหาและผลการเรียนของนักศึกษา					( )
43. เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียน เพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยแนะนำและทบทวนให้ใหม่					( )
44. เมื่อนักศึกษามีปัญหาเรื่องเงิน เพื่อนยินดีให้ความช่วยเหลือ					( )
45. เพื่อนของนักศึกษา มีการจัดกลุ่ม ทบทวนบทเรียนก่อนสอบ					( )
46. นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่พูดคุยปรึกษากันได้					( )
47. เมื่ออยู่ในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ นักศึกษารู้สึกอบอุ่น					( )
48. นักศึกษามีเพื่อนคอยให้กำลังใจช่วยเหลือ					( )
49. เมื่อมีงานกลุ่ม เพื่อนชักชวนให้นักศึกษาเข้ากลุ่มด้วย					( )
50. นักศึกษารู้สึกว่าขาดเพื่อนที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนในการเรียน					( )
ด้านครอบครัว					
51. ครอบครัวเป็นกำลังใจในเรื่องการเรียนของนักศึกษา					( )
52. ครอบครัวให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียน					( )
53. เมื่อมีปัญหาเรื่องต่าง ๆ สามารถปรึกษาคนในครอบครัวได้					( )
54. ครอบครัวติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					( )
55. นักศึกษาได้รับคำชมจากคนในครอบครัว เมื่อสอบได้เกรดดี					( )
56. ครอบครัวเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของนักศึกษาเสมอ					( )
57. คนในครอบครัวมักจะเตือนให้อ่านหนังสือก่อนสอบเสมอ					( )
58. ถ้านักศึกษาต้องการเรียนพิเศษ ครอบครัวให้การสนับสนุนด้านการเงิน					( )
59. แม้ว่าผลการเรียนบางวิชาของนักศึกษาไม่ดีครอบครัวก็ให้กำลังใจเสมอ					( )
60. ครอบครัวคอยแนะนำในเรื่องการคบเพื่อน					( )

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
61. ห้องเรียนมีสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย						( )
62. สภาพของชั้นเรียนเอื้ออำนวยต่อการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน						( )
63. สื่อการเรียน วารสาร ตำรา เพื่อการค้นคว้าวิชาการบัญชีในห้องสมุดมีเพียงพอ						( )
64. ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด						( )
65. ห้องเรียนคับแคบ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก						( )
66. มีเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียนมาก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน						( )
67. สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียน การสอนมีไม่เพียงพอ						( )
68. สถานที่พักผ่อนภายในมหาวิทยาลัย มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน						( )
69. ห้องน้ำมีไม่เพียงพอหรือสกปรกไม่น่าเข้าไปใช้						( )
70. บริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน						( )
ด้านหลักสูตร						
71. เนื้อหาวิชาการบัญชีในหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาได้						( )
72. เนื้อหาวิชาการบัญชีที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง						( )
73. เนื้อหาวิชาการบัญชีของหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน						( )
74. การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อนหลังของแต่ละภาคเรียนสัมพันธ์กัน						( )
75. การกำหนดรายวิชาสอดคล้องกับความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน						( )
76. เนื้อหารายวิชาการศึกษาที่เรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร						( )
77. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาบัญชีในแต่ละรายวิชาเรียงลำดับตามความยากง่าย						( )
78. เนื้อหาวิชาบัญชีแต่ละรายวิชา มีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต						( )
79. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาได้						( )
80. ผู้เรียนขาดโอกาสในการเลือกเรียนรายวิชาตามความต้องการ						( )

ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
Q1	298.1800	710.6743	.2370	.9137	ใช้ได้
Q2	298.0700	714.2274	.2119	.9138	ใช้ได้
Q3	298.4800	711.7673	.2765	.9135	ใช้ได้
Q4	297.8400	711.8529	.2204	.9138	ใช้ได้
Q5	298.5500	710.7955	.2708	.9135	ใช้ได้
Q6	297.4100	716.4464	.1882	.9139	ใช้ได้
Q7	297.5300	711.5647	.3593	.9133	ใช้ได้
Q8	297.9400	705.9156	.3903	.9129	ใช้ได้
Q9	298.0000	711.4343	.2766	.9135	ใช้ได้
Q10	298.0200	701.7976	.5387	.9122	ใช้ได้
Q11	298.9300	699.2375	.4680	.9123	ใช้ได้
Q12	297.8200	706.2299	.4301	.9128	ใช้ได้
Q13	297.7700	710.2395	.3334	.9133	ใช้ได้
Q14	298.1900	705.5898	.3656	.9130	ใช้ได้
Q15	298.2800	702.1228	.4513	.9125	ใช้ได้
Q16	298.4500	702.9975	.4238	.9126	ใช้ได้
Q17	299.0700	701.2173	.4365	.9125	ใช้ได้
Q18	298.6000	704.2828	.3810	.9129	ใช้ได้
Q19	298.2400	705.0327	.4330	.9127	ใช้ได้
Q20	298.2200	701.5067	.4869	.9123	ใช้ได้
Q21	298.1200	708.4097	.3932	.9130	ใช้ได้
Q22	298.8900	706.1999	.4473	.9127	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

					คุณภาพ
Q23	298.0500	676.4520	.1134	.9366	ใช้ได้
Q24	297.6600	710.1459	.2913	.9134	ใช้ได้
Q25	298.0100	708.1514	.3339	.9132	ใช้ได้

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
Q26	297.8800	707.3390	.3808	.9130	ใช้ได้
Q27	298.0400	702.5842	.4813	.9124	ใช้ได้
Q28	298.6700	701.9001	.4663	.9124	ใช้ได้
Q29	298.9800	703.2723	.4066	.9127	ใช้ได้
Q30	297.8900	708.2403	.3344	.9132	ใช้ได้
Q31	298.6300	698.7203	.5553	.9119	ใช้ได้
Q32	298.8400	700.3984	.3760	.9128	ใช้ได้
Q33	299.0900	701.4363	.3723	.9129	ใช้ได้
Q34	298.9500	700.6338	.4015	.9127	ใช้ได้
Q35	299.1100	697.7757	.4492	.9123	ใช้ได้
Q36	298.8400	700.0145	.4057	.9126	ใช้ได้
Q37	298.8600	699.1115	.4363	.9124	ใช้ได้
Q38	298.7000	695.3838	.5189	.9119	ใช้ได้
Q39	298.6000	702.0202	.3967	.9127	ใช้ได้
Q40	299.0200	702.8885	.3619	.9129	ใช้ได้
Q41	298.1600	706.8226	.4187	.9129	ใช้ได้
Q42	298.3300	704.5264	.4096	.9128	ใช้ได้
Q43	298.2300	698.9466	.4952	.9121	ใช้ได้
Q44	298.5500	703.8460	.3133	.9133	ใช้ได้
Q45	298.4300	699.5405	.4786	.9122	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

					คุณภาพ
Q46	297.9900	706.0706	.3491	.9131	ใช้ได้
Q47	298.4600	705.2004	.3416	.9131	ใช้ได้
Q48	298.2400	704.1236	.4302	.9127	ใช้ได้
Q49	298.1700	703.3546	.4910	.9124	ใช้ได้
Q50	299.7000	707.9697	.1823	.9146	ใช้ได้

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
Q51	297.7600	704.5479	.4811	.9125	ใช้ได้
Q52	297.8700	703.6092	.4351	.9126	ใช้ได้
Q53	297.9100	702.0221	.4426	.9125	ใช้ได้
Q54	298.0600	699.0065	.5232	.9120	ใช้ได้
Q55	298.0300	704.0294	.3644	.9129	ใช้ได้
Q56	297.8900	701.0686	.4772	.9123	ใช้ได้
Q57	298.2400	699.6186	.4116	.9126	ใช้ได้
Q58	298.1600	698.4994	.4423	.9124	ใช้ได้
Q59	297.8100	699.6706	.5241	.9121	ใช้ได้
Q60	297.9700	696.7365	.4907	.9121	ใช้ได้
Q61	298.7500	707.4419	.3206	.9132	ใช้ได้
Q62	299.0300	706.0092	.3532	.9131	ใช้ได้
Q63	298.9700	701.9688	.3977	.9127	ใช้ได้
Q64	298.8300	708.4254	.2782	.9135	ใช้ได้
Q65	298.8100	716.9837	.0949	.9146	ใช้ได้
Q66	298.5800	713.2158	.1694	.9142	ใช้ได้
Q67	298.4000	707.9394	.2870	.9134	ใช้ได้
Q68	298.0700	700.4294	.4290	.9125	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ต่อ)

					คุณภาพ
Q69	298.1900	704.3575	.3539	.9130	ใช้ได้
Q70	298.3000	700.6364	.3538	.9130	ใช้ได้
Q71	298.3900	705.0080	.4899	.9126	ใช้ได้
Q72	298.2900	706.2282	.4417	.9128	ใช้ได้
Q73	298.2900	705.0767	.4641	.9126	ใช้ได้
Q74	298.5900	703.4565	.4214	.9127	ใช้ได้
Q75	298.6000	705.1919	.4261	.9127	ใช้ได้
Q76	298.6100	703.6140	.3783	.9129	ใช้ได้

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
Q77	298.6500	706.5934	.3323	.9132	ใช้ได้
Q78	298.9800	706.9087	.3167	.9133	ใช้ได้
Q79	298.4500	702.3712	.5370	.9123	ใช้ได้
Q80	298.6900	715.0241	.1223	.9145	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 100.0

N of Items = 80

Alpha = .9142

**ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย**

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวรัตน์	อาจารย์สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมนึก แก้ววิไล	ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจิมสิริ ทิรวิงศ์พากร	อาจารย์สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติของผู้ทำวิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล (ภาษาไทย) นางสาวบุรณี ทรัพย์ถนอม
(ภาษาอังกฤษ) Miss Buranee Subtanom

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2519	บธ.บ. (ธุรกิจศึกษาการบัญชี)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.2542	บธ.บ. (การบัญชีทั่วไป)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
พ.ศ.2544	บธ.ม. (การบัญชีการเงิน)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หน้าที่ความรับผิดชอบ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี 86 ถนนพินิจโลก คูสิต กรุงเทพฯ 10300

ประวัติของผู้ทำวิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล (ภาษาไทย) นางสาวปัทมา มูลหงษ์
(ภาษาอังกฤษ) Miss Pattama Moonhong

ตำแหน่ง อาจารย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2542	บธ.บ. (การบัญชีทั่วไป)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2544	บช.ม.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หน้าที่ความรับผิดชอบ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี 86 ถนนพินิจโลก คูสิต กรุงเทพฯ 10300